

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om fiske

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om fiske ändras. Enligt förslaget tas det in bestämmelser i den lagen med stöd av vilka fritidsfiskare kan åläggas att anmäla sina fångster jämte tillhörande uppgifter till Naturresursinstitutet, om det behövs för att planera och ordna ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av arten eller stammen i fråga, för att säkerställa en naturlig livscykel för arten eller stammen eller för att ordna uppföljning av en främmande art. Vidare föreslås det att Naturresursinstitutet vart tredje år ska utarbeta en rapport om fiskbeståndens tillstånd och fisket i Finland, både i havsområdet och i inlandsvatten. I propositionen föreslås dessutom ändringar i innehållet i fiskeriförvaltningens informationsresurser och användningen av dem, begreppen som används, ansvaren för informationsresursernas personuppgiftsansvariga och påföljderna vid underlåtenhet att anmäla uppgifter.

Det centrala syftet med de föreslagna ändringarna är att säkerställa tillgången på tillräcklig och högkvalitativ data för ändamålet att ordna nyttjandet och vården av fiskbestånden. Målet är att skapa bättre förutsättningar för att data om fångst och fiske inom fritidsfisket ska nå beslutsfattare, i synnerhet i fråga om sådana hotade arter eller arter med en geografiskt omfattande livscykel som nuvarande metoder inte ger tillräckligt med information om.

Regeringens proposition förtydligar och preciserar ansvaret för informationsresurserna och förande av register och nyttjandet av uppgifter inom fiskeriförvaltningen. I propositionen granskas dessutom lagen om fiske med avseende på kraven i EU:s dataskyddslagstiftning och enskilda bestämmelser om fiskeövervakning och fiskeförseelser preciseras för att effektivisera tillsynen över efterlevnaden av EU:s senaste bestämmelser.

Propositionen genomför föresatsen i statsminister Sanna Marins regeringsprogram om att införa en fångstanmälan om fiske av vandringsfisk i fråga om all fisk som fångats (informationssystemet Omakala). Genom propositionen genomförs också i enlighet med regeringsprogrammet den nationella strategin för lax och havsöring samt främjas tryggheten av livskraftiga och hållbara fiskbestånd vid bedrivande av fiske. Propositionen främjar dessutom de övriga målen för återställandet av bestånden av vandringsfisk, fritidsfiske och fisketurism som nämns i regeringsprogrammet.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2024.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	4
2 Nuläge och bedömning av nuläget	5
3 Målsättning	6
4 Förslagen och deras konsekvenser	7
4.1 De viktigaste förslagen	7
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	9
5 Alternativa handlingsvägar	13
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	13
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet	14
6 Remissvar	15
7 Specialmotivering	16
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	28
9 Ikraftträdande	29
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	29
LAGFÖRSLAG	37
Lag om ändring av lagen om fiske	37
BILAGA	43
PARALLELLTEXT	43
Lag om ändring av lagen om fiske	43

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Syftet med lagen om fiske som trädde i kraft i början av 2016 är att med utgångspunkt i bästa tillgängliga information ordna nyttjandet och vården av fiskresurserna på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt, så att en uthållig och mångsidig avkastning av fiskresurserna, fiskbeståndens naturliga livscykel samt mångfalden hos och skyddet av fiskresurserna och den övriga vattennaturen tryggas. För att lagen om fiske ska fungera är det viktigt att säkerställa behövliga högklassiga uppgifter om fiskbestånd och fiske.

Det finns inte tillräcklig tillgång till fångstuppgifter för fritidsfiske för att täcka behoven inom reglering av fiske. I synnerhet saknas tillräckliga uppgifter om arter som sällan fångas, eftersom de uppgifter om sällan förekommande fångstarter som fås genom fiskeenkäter är ofullständiga. Med tanke på fiskeregleringen är ändå behovet av information om dessa arter stort, eftersom många av dem är hotade eller försvagade.

Kommersiella fiskare är med stöd av lagstiftningen skyldiga att anmäla sina fångster, men för fritidsfisket finns ingen motsvarande skyldighet med undantag av Tana älv och dess sidovattendrag. Diskrepansen i uppgifter försvårar fiskeregleringen och beaktandet av olika fiskargrupper vid ordnandet av fiske samt uppfyllandet av målet i 1 § i lagen om fiske.

Genom propositionen genomförs föresatsen om att ”en fångstrapport över fiske av vandringsfisk ska införas i fråga om all fisk som fångats (informationssystemet Omakala)”, som ingår i statsminister Sanna Marins regeringsprogram. Genom propositionen genomförs också i enlighet med regeringsprogrammet den nationella strategin för lax och havsöring. Propositionen främjar dessutom de övriga målen för hållbart fiske, återställandet av bestånden av vandringsfisk, fritidsfiske och fisketurism som nämns i regeringsprogrammet.

Riksdagens jord- och skogsbruksutskott har i sina yttranden (bl.a. JsUU 11/2018 rd— E 44/2018 rd och JsUU 6/2020 rd) fäst uppmärksamhet vid att informationen om bedömningar av fångstuppgifter och fiskemängder i fritidsfiske är bristfällig. Utskottet har därför ansett att man ska effektivisera uppföljningen av och fångstrapporterna för fritidsfiske och skapa ett enkelt digitalt rapporteringssystem.

Inom Europeiska unionen pågår en revidering av kontrollförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken. Kommissionens förslag till revidering av förordningen innehåller ett förslag om en skyldighet att rapportera fångst på havsområden digitalt som i vissa situationer även omfattar fritidsfiskare. Förhandlingarna om förslaget till förordning med Europaparlamentet och rådet pågår dock fortfarande så det är för tidigt att bedöma den kommande förordningens slutgiltiga innehåll.

Regeringens proposition förtydligar och preciserar också ansvaret för informationsresurser och förande av register och nyttjandet av uppgifter inom fiskeriförvaltningen samt beaktar kraven i EU:s dataskyddslagstiftning. I propositionen preciseras dessutom enskilda bestämmelser om fiskeövervakning och fiskeförseelser för att effektivisera tillsynen över efterlevnaden av EU:s senaste bestämmelser.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts i samarbete med intressentgrupper. Jord- och skogsbruksministeriet har tillsatt en uppföljningsgrupp för genomförandet av lagen om fiske (MM063:00/2020). Med i gruppen är bl.a. miljöministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Forststyrelsen, Naturresursinstitutet, fiskerierorganisationerna, miljöorganisationerna och Sametinget. Uppföljningsgruppen diskuterade paragrafutkastet samt deras bakgrund tillsammans med intressentgrupperna innan helheten sändes på remiss.

Tjänsten Omakala (mobil- och webbapplikation), som används för att samla in fångstuppgifter av fritidsfiskare, har utvecklats i samarbete med intressentgrupperna. Naturresursinstitutet, som samlar in fiskeuppgifterna av fritidsfiskare och har ansvarat för tjänstens utveckling, har med hjälp av ett anslag från jord- och skogsbruksministeriet startat upp ett pilotprojekt för Skärgårdshavet tillsammans med Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation, Västra Finlands fiskerihushållningscentral och Finlands Fiskeguide-gille. Representanter från ovannämnda organisationer har testat tjänsten och bidragit till att utveckla den för att förbättra kundorienteringen. Torne älv har dessutom haft ett eget pilotprojekt.

Innehållet i Omakala har planerats i workshoppar och under olika evenemang redan innan utvecklingsarbetet och reformen av lagstiftningen inleddes. Under beredningsmötena framkom det att tjänsten också behöver erbjuda fördelar för fiskaren för att fritidsfiskarna ska vara motiverade att ta i bruk tjänsten och skicka sina fångstuppgifter, t.ex. tillgång till aktuell information om lokala fiskebegränsningar och annan aktuell myndighetsinformation om fiske. Det har också önskats att kvittot på fiskevårdsavgiften ska synas i samma tjänst. Responsen från intressentgrupperna har beaktats vid utvecklingen av tjänsten inom ramen för de tillgängliga anslagen.

Förhandlingar i enlighet med 9 § i sametingslagen (974/1995) hölls med Sametinget den 29 augusti 2022. I förhandlingarna fastställdes att man till detta ställe i regeringens proposition, dvs. avsnittet om ärendets beredning, lägger till de observationer som lyftes fram i Sametingets förhandlingar.

Sametinget framförde oro över vilka eventuella konsekvenser skyldigheten att anmäla fångst i fiske kan ha för bedrivande av fiske i enlighet med samisk kultur. Uppgifterna om fångstplats hör till den samiska gemenskapen och dessa vill man inte överlåta till andra, myndigheterna inbegripna. I och med den föreslagna anmälningsskyldigheten blir man skyldig att anmäla sådan information som man önskar hålla inom gemenskapen. Enligt Sametinget behöver systemet utvecklas så att uppgifterna beläggs med sekretess och inte sprids till utomstående, för att undvika att det baserat på uppgifterna uppstår ett större fisketryck på vissa platser.

De svenska myndigheterna har informerats om propositionen, i synnerhet vad gäller förfarandet för Torne älv.

Propositionen har varit på remiss mellan den 16 september och den 14 oktober 2022. Det kom in 21 remissvar. Ett sammandrag av remissvaren och av de ändringar som de föranlett finns i avsnitt 6.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga tjänsten under adressen <https://valtioneuvosto.fi/sv/projekt> med identifieringskod [MMM005:00/2021](https://valtioneuvosto.fi/sv/projekt).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

Anmälan om fångster

Behovet av fångstuppgifter inom fisket ökade då man inom vården av fiskbestånden övergick från en planteringsfokuserad vård till en vård som gynnar fiskereglering och naturlig fortplantning i och med lagen om fiske som trädde i kraft 2016. Syftet med lagen om fiske är att med utgångspunkt i bästa tillgängliga information ordna nyttjandet och vården av fiskresurserna på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt. Uppgifter om fångsten, dess kvalitet samt antalet fiskare och fångstredskap som används under olika årstider och i olika områden är viktig och nödvändig information för styrningen och regleringen av fisket. Bristen på information försvårar genomförandet av tidsmässigt och regionalt rätt riktade åtgärder samt uppföljningen av resultaten av genomförda begränsnings- och andra vårdåtgärder för fiske.

Antalet fritidsfiskare i Finland uppskattas till omkring 1,5 miljoner per år. År 2020 uppgick fritidsfiskarnas fångst till över 30 miljoner kg och dess värde var cirka 79,6 miljoner euro beräknat i fiskarpriser. Fritidsfiskarnas andel av värdet på den totala fångsten i Finland (fritidsfiske och kommersiellt fiske tillsammans) motsvarade 82 procent i inlandsvatten och 64 procent på havsområden då strömming och vassbuk lämnas utanför beräkningen. Fritidsfiske anses omfatta husbehovs- och rekreationsfiske.

Fritidsfiskare har ingen lagstadgad skyldighet att anmäla sina fångstuppgifter till myndigheterna, med undantag av Tana älv och dess sidovattendrag. Försäljarna av fisketillstånd har ändå ofta satt upp villkor för fångstmängden och dess rapportering, men dessa uppgifter har varit endast för respektive försäljares eget bruk, och man har i regel inte kunnat använda uppgifterna för att skapa en bild av de regionala fångstmängderna eller fångstuppgifterna inom fritidsfisket ens när det gäller hårt reglerade arter. För att t.ex. kartlägga laxfångsten i Torne älv måste Naturresursinstitutet använda omfattande resurser för att samordna uppgifterna från olika källor till en helhetsbild av den årliga fångsten.

Uppgifter om fritidsfiske har samlats in med hjälp av olika enkäter som skickats till fiskare. Med hjälp av fiskeenkäter får man information om både fisket och de använda fångstredskapen. Fiskeenkäterna baserar sig på ett urval dvs. enkäten skickas bara till en del av fiskarna, vilkas svar sedan generaliseras för att omfatta alla fritidsfiskare. På grund av urvalet ger fiskeenkäterna information om de vanligaste fångstarterna och fiskemetoderna. Däremot är informationen för sällan fångade arter ofullständig, trots att det i fråga om just dessa finns ett stort behov av information till stöd för fiskeregleringen och beståndens utveckling. För att kunna styra fisket behövs i dag mer och noggrannare information i synnerhet om vandringsfiskbestånd som är hotade och försvagade eller har en omfattande livscykel. För dessa arter eller stammar har det ofta också utarbetats en landsomfattande plan för förvaltning av fiskresurserna enligt 34 § i lagen om fiske.

Kommersiella fiskare är i havsområden skyldiga att på ett enhetligt sätt anmäla sin fångst till NTM-centralen. Bestämmelserna omfattar också kommersiella fiskare i grupp 2, vilkas årliga inkomster från fiske är mindre än 10 000 euro. Fångst av kvoterade arter (strömming, vassbuk, lax och torsk) ska i regel rapporteras per fiskeresa och övriga arter rapporteras per kalendermånad då det gäller fartyg på mindre än tio meter. Kommersiella fiskare i inlandsvatten är skyldiga att rapportera sin fångst till Naturresursinstitutet en gång per år. De skillnader i rapporteringsskyldighet mellan fritidsfiskare och kommersiella fiskare som följer av lagstiftningen har lett till att det finns uppgifter om det kommersiella fisket men inte om fritidsfisket. Genomförandet av målet i 1 § i lagen om fiske är inte möjligt om man inte får tillräckligt med forskningsinformation om fritidsfisket för att tillämpa lagen.

Informationsresurser och register

I 11 kap. i den gällande lagen om fiske föreskrivs det om fiskeförvaltningens register. Bestämmelserna innehåller ingen entydig definition av de olika myndigheternas ansvar gällande registren, utan saken kan härledas ur de arbetsuppgifter som tilldelats olika myndigheter i lagen om fiske. Inexaktheten i den gällande lagens bestämmelser gör det svårare att forma en bild av olika myndigheters ansvar och bestämmelserna behöver förtydligas. För en medborgare eller företagare som granskar sina registeruppgifter är det svårt att utifrån registerbestämmelserna fastställa hos vilken myndighet de egna uppgifterna kan begäras. Bestämmelserna i 11 kap. i lagen om fiske följer inte heller till alla delar EU:s dataskyddslagstiftning och även dessa behöver revideras. I lagen om fiske saknas för tillfället också bestämmelser om utlämnandet av sekretessbelagd information till en annan myndighet.

Tillsyn och sanktioner

I oktober 2021 antog Europeiska unionen rådets förordning (EU) 2021/1888 som påverkar fritidsfiske av lax på de finländska havsområdena. Begränsningarna i rådets förordning är direkt tillämpliga. EU-lagstiftningen innehåller dock inga sanktioner gällande fritidsfiske i anslutning till brott mot ovannämnda rättsakt eller någon annan motsvarande rättsakt. Sådana behöver föras in i vår nationella lag eftersom medlemsstaterna är skyldiga att se till att sanktioner kan påföras för brott mot EU:s bestämmelser om fiske. Vid sidan av sanktioner behöver man också säkerställa rätten hos de aktörer som genomför övervakning av fiske att övervaka efterlevnaden av EU:s bestämmelser om fritidsfiske.

3 Målsättning

Enligt 20 § i grundlagen bär var och en ansvar för miljön. Staten bär ett speciellt ansvar för miljön och därigenom också fiskbestånden. Enligt 52 § i lagen om fiske ska statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet sörja för ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av fiskresurserna och för bevarande av naturens mångfald. Statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet kan inte fullgöra den uppgift som tilldelats dem om de inte har tillgång till tillräcklig information om fiskbestånden och deras nyttjande.

De föreslagna ändringarna i lagen om fiske syftar till att säkerställa tillräcklig och högklassig tillgång till information så att beslut kan fattas med utgångspunkt i bästa tillgängliga information enligt 1 § i lagen. Lagen innehåller ett planeringssystem, en s.k. ledningsprocess för nyttjande och vård (eng. management cycle). Planeringssystemet i lagen om fiske fungerar inte om det inte finns information om olika fiskemetoder och fiskarter för att skapa en tillräckligt exakt bild av både fritidsfisket och det kommersiella fisket samt fiskbestånden för behoven inom fiskeriglering och vård av fiskbestånden. Ett välfungerande planeringssystem skapar uppföljningsuppgifter för beslutsfattarna, som kan användas för att göra upp planer för nästa säsong och fatta vårdbeslut om reglerings- och fiskbestånden inom fiske.

Målet är dessutom att göra det möjligt att rikta den sammanfattade informationen också till fritidsfiskarna, att införa mobiltjänsten Omakala som planerats för myndighetskommunikation och att säkerställa att uppgifterna som samlats in i tjänsten registreras och används i forskning och myndighetsutövning samt att det ska vara attraktivt att ta i bruk tjänsten.

De föreslagna ändringarna syftar till att förbättra beslutsfattarnas tillgång till uppgifter om fångster och fiske i fråga om de arter i fråga om vilka de sedvanliga metoderna inte har gett ett tillräckligt informationsunderlag och i fråga om vilka informationsbehovet är störst. Syftet är att det vid sidan av information om det kommersiella fisket också ska finnas tillräckligt med

information om fritidsfisket när de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna uppdateras och nya planer för nyttjande och vård utarbetas för fiskeriområdena. Syftet är också att förbättra kunskapsbasen för planering av innehållet i lagen och i synnerhet de förordningar som utfärdas med stöd av lagen samt för beslutsfattande inom den Europeiska unionen och för att formulera Finlands ståndpunkter. Informationen behövs också som stöd för förhandlingarna om fiskeregler i Torne älv och Neijdenälven.

Vikten av att anmäla uppgifter för ordnandet av hållbart fiske och fiskbestånden betonas genom att föreskriva om sanktioner för underlåtelse att anmäla uppgifter. För jämlikhetens skull kommer sanktionerna också att gälla anmälan om utplantering och de kommersiella fiskarnas fångstrapporter i inlandsvatten. Dessa uppgifter behövs också för att ordna hållbart fiske och vård av fiskbestånden, men underlåtelse att anmäla uppgifter har inte tidigare omfattats av sanktioner.

Målet är dock inte ett anmälningssystem som baserat på lag och sanktioner ålägger att anmäla all fångst från fritidsfiske så att intresset för fiske sjunker. Syftet med propositionen är att införa en anmälningsskyldighet som gäller noggrant övervägda arter, om det behövs för att ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av arten eller stammen i fråga ska kunna planeras och ordnas, för att säkerställa dess naturliga livscykel eller för att ordna övervakning av främmande arter.

Syftet är också att fastställa de olika myndigheternas uppgifter med avseende på de informationsresurser som behövs för att sköta uppgifter inom fiske och vård av fiskbestånden. Uppgifterna och ansvarsområdena förtydligas och informationsanvändningen förbättras då bestämmelserna görs exaktare.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Anmälningsskyldighet för uppgifter om fritidsfiske

Det föreslås att det till lagen om fiske fogas en skyldighet att anmäla fångst i fritidsfiske för vissa fiskarter eller fiskbestånd. Anmälningsskyldigheten hör ihop med det föreslagna bemyndigandet för statsrådet att utfärda förordning, med stöd av vilket fritidsfiskaren inom ramen för de villkor som föreskrivs i lag ska anmäla uppgifter om fisk som tagits som fångst eller släppts fri samt om fångsthändelsen till Naturresursinstitutet. Arter eller stammar som omfattas av detta kan vara t.ex. lax, öring, insjölox, röding i Vuoksens vattendrag, ål och puckellax. Naturresursinstitutet tilldelas i lag uppgiften att producera information om fiskbestånden och fisket samt att vart tredje år utarbeta en rapport om fiskbeståndens tillstånd och fisket i Finland.

Med hjälp av anmälningsskyldigheten säkerställer statsrådet att det får tillräckligt med forskningsbaserad information om fisket och fiskbestånden för beslutsfattande och ledning. Dessutom säkerställs att även övriga aktörer har tillräckligt med information för att kunna fatta beslut om nyttjande och vård av fiskbestånden. Med hjälp av uppgifterna möjliggörs att nyttjandet av fiskresurserna är socialt, ekologiskt och ekonomiskt hållbart och att fiskebestämmelserna grundar sig på forskningsbaserad information i enlighet med syftet för lagen om fiske.

Det är motiverat att en fritidsfiskare deltar i framtagningen av data. En anmälningsskyldighet som gäller fritidsfisket är en av de få metoder som finns till hands för att på ett kostnadseffektivt sätt få information om arter som endast sällan ingår i fiskefångster. Avsikten är att informationen från de fångstanmälningar inom fritidsfisket som gäller arter som omfattas av anmälningsskyldigheten ska användas vid undersökning av fiskresurserna, åtminstone i hotbedömningar, i effektivitetsanalyser av utplantering och av andra åtgärder för att förbättra vård- och livsmiljön,

för att rikta fiskeregleringen och bedöma dess nödvändighet samt för att utarbeta förvaltningsplaner för olika arter. Anmälningsskyldigheten ökar märkbart materialet om de ovannämnda arterna, som annars har varit beroende av information från de fortfarande ytterst ofullständiga riksomfattande enkäterna om fritidsfiske. På basis av materialet som samlas in kan man finna regleringsåtgärder som bidrar till att skydda hotade fiskarter samt försvagade fiskbestånd så att nyttjandet av övriga fiskresurser begränsas så lite som möjligt.

Den föreslagna ändringen av lagen om fiske bidrar även till utvecklandet och införandet av tjänsten Omakala som tillhandahålls av Naturresursinstitutet. Via mobiltjänsten Omakala kan fiskaren enkelt registrera fångstuppgifter i anslutning till sin fiskehobby. Uppgifterna som samlas in via applikationen lagras i Naturresursinstitutets tjänst, genom vilken uppgifterna kan användas i forskning och för att producera sammanfattningar för aktörer inom fiskerinäringen som grund för beslutsfattande på nationell och regional basis. Dessutom kommer Omakala i fortsättningen att fungera som en effektiv kommunikationskanal från förvaltningen till fiskarna. Fiskarna får via denna kanal information om bl.a. fiskebegränsningar och andra bestämmelser som är bindande för fiskare. Kvittot över betald fiskevårdsavgift kan också läggas till de egna uppgifterna och exempelvis visas upp från telefonen för fiskeövervakaren. Utvecklingen av Omakala påverkades av det inom beslutsfattandet ständigt återkommande problemet med bristfälliga uppgifter om fritidsfisket och viltförvaltningens goda erfarenheter av tjänsten Oma riista.

Bestämmelserna om användning och utlämnande av uppgifter samlade via fångstanmälan föreslås för att säkerställa att de konfidentiella uppgifter som fiskare och företagare inom fisketurismen sänder behandlas korrekt. Underlåtelse att anmäla fångstuppgifter ska förenas med sanktioner.

Ändringar som berör informationsresurserna och användningen av uppgifter

I den gällande lagen om fiske innehåller 11 kap. bestämmelser om fiskeriförvaltningens informationssystem och de olika register som ingår i det. Registren är många och finns vid flera olika myndigheter. I propositionen föreslås ett förtydligande av uppgifterna och ansvaret hos dessa centrala myndigheter i den övergripande arkitektur där fiskeriförvaltningens informationsresurs hanteras. Dessutom föreslås bestämmelser om ett nytt fångstregister för fritidsfisket. Registret är avsett för uppgifter om fångst- och fångsthändelser meddelade av fritidsfiskare och företagare inom fisketurismen. Naturresursinstitutet föreslås vara personuppgiftsansvarig.

Enligt förslaget fogas till 94 § bestämmelser om ansvariga myndigheter och personuppgiftsansvariga för respektive register eller datamängd. Därtill förtydligas och harmoniseras myndighetsansvaren och informationsstrukturen för informationsresurserna inom fiskeriförvaltningen. Informationsflödet mellan olika myndighetsaktörer främjas också genom bestämmelser om utlämnande av sekretessbelagd information till en annan myndighet. Syftet med lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019, nedan *informationshanteringslagen*) är att säkerställa en enhetlig och kvalitativ hantering samt informationssäker behandling av myndigheternas informationsmaterial så att offentlighetsprincipen förverkligas, möjliggöra ett tryggt och effektivt utnyttjande av myndigheternas informationsmaterial så att myndigheterna i enlighet med god förvaltningssed kan sköta sina uppgifter och tillhandahålla förvaltningskunderna tjänster på ett kvalitativt sätt och med gott resultat, samt främja interoperabiliteten mellan informationssystem och informationsresurser (i lagen ”informationslager”). Enligt 22 § i informationshanteringslagen ska myndigheterna genomföra regelbundet återkommande och standardiserad elektronisk överföring av information mellan informationssystem via tekniska gränssnitt, om den mottagande myndigheten enligt lag har rätt till informationen. I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan *offentlighetslagen*) föreskrivs det

en myndighets rätt att lämna ut uppgifter ur ett sekretessbelagt dokument till en annan myndighet. Enligt 29 § i offentlighetslagen kan en myndighets rätt att lämna ut uppgifter till en annan myndighet grunda sig på bl.a. specialbestämmelser i lag.

Övriga ändringsförslag

I propositionen föreslås ändringar också i de kommersiella fiskarnas anmälan om fångstuppgifter i inlandsvattnen, i anmälan om bifångst samt i fiskeövervakarnas befogenheter och i fiskeförseelser. Genom propositionen preciseras respektive myndighets befogenheter. Dessutom föreskrivs det om befogenheter för övervakning och sanktioner i fråga om Europeiska unionens lagstiftning om fritidsfiske. Genom förslaget effektiviseras efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning i Finland.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Miljökonsekvenser

Propositionen förbättrar tillgången till information om fiskbestånden och fritidsfisket och ökar kunskapsbasen för styrningen och regleringen av fisket samt bedömningen av konsekvenserna. Forskningen och myndigheterna får bättre möjligheter att reglera fisket regionalt och att beakta regionala särdrag. Tidsspannet för att få information förkortas också och förvaltningen kan snabbare reagera på förändringar som skett i fiskbestånden och fisket.

Behovet av information är störst när det gäller hotade och försvagade fiskbestånd samt arter med en omfattande geografisk livscykel, eftersom behovet av fiskereglering är störst för dessa arter. Arter som avses är bl.a. lax, öring, insjölox, röding ål i Vuoksens vattendrag, ål samt eventuellt den främmande arten puckellax. Genom propositionen får man tilläggsinformation om fångst, bifångst och förekomst av just dessa arter.

En förbättring av kvaliteten på och omfattningen av informationen om fiskbestånd och en effektivare användning av den främjar uppföljningen av fiskbeståndens tillstånd och ett kostnads-effektivare riktande av nödvändiga åtgärder. De positiva konsekvenserna beror dock på hur snabbt och effektivt informationen om fiskbestånd kan förmedlas mellan olika aktörer och hur enkelt användarna kan få tillgång till informationen. Tillgången till information påverkas av informationens kvalitet och innehåll, då informationen till vissa delar behöver skyddas samtidigt som det är bra att kunna sprida den. Aktuell och högklassig information om fiskbestånden förbättrar också medborgarnas förutsättningar att bedriva hållbart fiske.

Förslaget att införa en anmälningskyldighet för lax, öring och insjölox ger också möjlighet att följa upp förekomsten av vildfisk och fenklippt utplanterad fisk i fångsten. Under de senaste åren har fiskerinäringen fokuserat på att återställa bestånden av vandringsfisk och möjliggöra deras naturliga fortplantning. Propositionen ger bättre möjligheter att följa upp resultaten av återställningsåtgärderna samt att beakta förekomsten av vildfisk och utplanterad fisk i regleringen av fisket.

Med hjälp av de uppgifter som samlas in från fiskare kan man också producera uppföljningsuppgifter och rapporter, så att fiskarna får ökad kunskap om fiskbestånden och fiskets inverkan på dem.

Naturrekursinstitutet åläggs uppgiften att regelbundet utarbeta en rapport över fiskbeståndens tillstånd och fisket i Finland, gällande all slags fiske i hela Finland. Rapporten ger en övergripande bild av tillståndet för fiskbestånden och fisket i Finland. Rapporten ökar informationen

om fiskbestånd och fiske för de beslutsfattare som arbetar med nyttjande och vård av fiskbestånd och ger bättre förutsättningar att styra fisket och att planera vården av fiskbestånden och följa upp resultaten. Också den allmänna miljömedvetenheten gällande fiskbestånd ökar i Finland.

Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen preciserar myndigheternas och fiskeriområdenas ansvar när det gäller informationssystem, informationsresurser och insamling av information. Myndigheternas uppgifter förblir i huvudsak de samma i fråga om register och datamängder. Propositionen återspeglar därför i huvudsak det nuläge i fråga om registerföring som bygger på informationshanteringslagen och dataskyddsförordningen. Uppgifterna som samlas in och sätten på vilka information produceras förblir alltså i huvudsak de samma.

Den väsentligaste konsekvensen i fråga om myndigheter är de nya uppgifter som föreslås för Naturresursinstitutet. Av dessa är den viktigaste att ordna insamling och mottagande av fångstuppgifter som gäller fritidsfiske och registrera uppgifterna i fångstregistret för fritidsfiske.

Naturresursinstitutet kan ordna insamlingen av sådana fångstuppgifter med hjälp av applikationen Omakala som lanserades sommaren 2022 och som huvudsakligen finansieras av jord- och skogsbruksministeriet. Utöver applikationen ska dock Naturresursinstitutet också utveckla ett system genom vilket personer som saknar mobil enhet och tillgång till applikationen kan lämna de uppgifter som krävs.

Naturresursinstitutet får med stöd av propositionen tillgång till regionala fångstuppgifter som innehåller personuppgifter som lämnats av privatpersoner, samt uppgifter som lämnats av företagare inom fisketurismen. Dessutom får Naturresursinstitutet uppgifter som hör till fisket inom den samiska kulturen. Förslaget medför att fångstuppgifter skickas om arter och stammar som är eftertraktade och värdefulla som fångst. Av detta följer att uppgifterna om fångstplats, fångstredskap och tidpunkt när arten förekommit är eftertraktade bland fiskarna. Naturresursinstitutet får en informationsresurs som ekonomiskt är attraktiv för fiskare och företag inom fiskerisektorn. Sekretessen för informationsresursens är viktig för samerna för att de ska kunna utöva sin kultur samt för företag inom fisketurismen för att de ska kunna bedriva sin företagsverksamhet. Dessutom är saken viktig när det gäller artskyddet för fiskbestånd. Om fångstuppgifter sprids i allt för stor detalj riktas fisketrycket mot de berörda fiskeplatserna och i värsta fall kan förekomsten av en art eller stam i ett område bli hotad. Naturresursinstitutet ska med anledning av reformen planera den informationshantering och de informationssäkerhetsåtgärder som omställningen föranleder.

Som ny föreslagen uppgift ska Naturresursinstitutet dessutom vart tredje år utarbeta en rapport om fiskbeståndens tillstånd och fisket. För detta ändamål kan Naturresursinstitutet använda all den forskning och alla de data som institutet har tillgång till, så det är inte fråga om några väsentliga ändringar i Naturresursinstitutets uppgifter jämfört med nuläget. Främst handlar det om att mer information om fritidsfiske och fiske i inlandsvattnen kommer att publiceras.

En annan väsentlig förändring i myndighetsuppgifterna är att insamlingen av fångstinformation inom kommersiellt fiske i inlandsvatten överförs från Naturresursinstitutet till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Dessa har sedan tidigare hand om registreringen av kommersiella fiskare, uppgiften som personuppgiftsansvarig för det register som avses i 94 § 1 mom. 1 punkten i lagen om fiske samt insamlingen av uppgifter om kommersiella fiskares fångster i havsområdet. Uppgiften att ta emot fångstanmälningar från kommersiella fiskare i inlandsvatten har ett naturligt samband med ovannämnda uppgifter. Den nya uppgiften sysselsätter centralerna i det skede då de övertar den. Baserat på lagens krav måste fångstanmälningar dock göras endast en gång

om året, och antalet kommersiella fiskare i inlandsvatten är betydligt mindre än antalet fritidsfiskare. Uppgiften fördelas dessutom på tre olika närings-, trafik- och miljöcentraler.

Jord- och skogsbruksministeriets, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt Forststyrelsens ansvar gällande informationssystem och informationsmaterial ändras och förtydligas. Jord- och skogsbruksministeriet har i fortsättningen närmast en vägledande roll i utvecklandet och driften av informationssystem och informationsresurser. Respektive personuppgiftsansvarig ansvarar i fortsättningen för utvecklandet och driften av sina egna register och informationsresurser. Jord- och skogsbruksministeriet kan fortsättningsvis bevilja projektmedel eller andra medel så att registren och informationsresurserna utvecklas i enlighet med rådande krav. Detta gäller i synnerhet Forststyrelsens och Naturresursinstitutets register. Om jord- och skogsbruksministeriet inte har möjlighet att anvisa projektanslag för utvecklingsändamål är det dock i sista hand Forststyrelsen och Naturresursinstitutet som ansvarar för att driva och utveckla sina register.

Driften och utvecklingen av närings-, trafik- och miljöcentralernas informationssystem och informationsresurser sker ändå i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet. I fråga om närings-, trafik- och miljöcentralernas informationssystem och informationsresurser föreslås det också att Livsmedelsverket ska producera driftstjänster och andra informationsförvaltnings-tjänster för dessa register och informationsresurser. De i lagen nämnda informationssystemen och informationsresurserna har utvecklats av Livsmedelsverket under vägledning och med finansiering av jord- och skogsbruksministeriet och de administreras för tillfället i Livsmedelsverkets informationssysteminfrastruktur. Genom den resultatstyrning som jord- och skogsbruksministeriet utövar över Livsmedelsverket kan ministeriet fortsättningsvis påverka utvecklandet och driften av dessa informationssystem. Dessutom kan ministeriet på samma sätt som hittills styra finansiering till Livsmedelsverket för utveckling och drift av de ovannämnda informationssystemen. Styrningen av utvecklingen avses däremot skötas av jord- och skogsbruksministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna som ett led i deras resultatstyrning eller på annat överenskommet sätt. Vid behov ger jord- och skogsbruksministeriet de utsedda närings-, trafik- och miljöcentralernas fiskerienheter specifika ansvar för att utveckla informationssystem och informationsresurser i fråga om tydligt avgränsade områden i registren och informationsresurserna, som ett specialiseringsuppdrag som ges genom en ändring av förordningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Den föreslagna ändringen ökar informationsflödet mellan olika myndigheter. Lagstiftningen ger möjlighet att använda gränssnitt mellan olika myndigheter, varvid informationen kan behandlas i realtid utan att behöva reproduceras, vilket innebär besparingar. Dessutom kan jord- och skogsbruksministeriet genom sin styrning främja utveckling och ökning av myndigheternas samarbete för att utveckla digitaliseringen och servicen i sin förvaltning.

Ekonomiska konsekvenser

Den främsta ekonomiska konsekvensen är Naturresursinstitutets nya arbetsuppgifter och deras inverkan på Naturresursinstitutets ekonomi. Naturresursinstitutet har inte anvisats utökade ramar eller permanenta tilläggsanslag för de nya uppgifterna. Naturresursinstitutet måste anpassa sin verksamhet för att kunna utföra de nya uppgifterna. Naturresursinstitutet har uppskattat att driftskostnaderna för systemen till följd av reformen uppgår till ca 200 000 euro per år.

Tidigare erfarenheter av att samla in fångstuppgifter av fiskare visar att insamlingssystemet ska vara kundorienterat och också vara till nytta för fiskare för att de ska ta i bruk mobiltjänsterna. Det är därför viktigt att det fortsättningsvis finns projektanslag för att utveckla mobilapplikationen Omakala med användaren i åtanke. Om fiskarna inte i tillräcklig utsträckning tar i bruk

mobiltjänsten, tvingas Naturresursinstitutet att i högre grad ta emot uppgifterna med andra metoder, t.ex. till pappers och per telefon. Detta binder upp oskäligt mycket av Naturresursinstitutets resurser till kvalitetsgranskning och mottagande av information. Det mest kostnadseffektiva sättet att samla in information och kommunicera med fiskare är att använda mobiltjänsten Omakala, som utvecklats för att samla in fångstuppgifter.

De kostnader som de föreslagna ändringarna medför täcks inom ramarna för de anslag och årsverken som ingår i planerna för statsfinanserna och i statsbudgeten.

Konsekvenser för den samiska fiskekulturen

Fisket är en viktig traditionell näring för samerna och en viktig del av den samiska kulturens materiella förutsättningar. Bestämmelser om fångstanmälan vid fiske i Tana älv och dess sidovattendrag finns redan i avtalet mellan Finland och Norge om fisket i Tana älvs vattendrag (FördrS 42/2017, nedan *fiskeavtalet för Tana älv*) och i fiskestadgan i bilagan till avtalet, samt i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag (176/2017, nedan *lagen om sättande i kraft av avtalet för Tana älv*). Därför kommer den i lagen om fiske föreslagna skyldigheten att göra fångstanmälan inte att gälla fiske i laxförande delar av Tana älvs vattendrag. Däremot omfattas vattenområdena Näätämöjoki och Torne älv samt de övriga vattenområdena i samernas hembygdsområde i övre Lappland av det geografiska tillämpningsområdet för det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i den regeringsproposition som nu föreslås. Omfattningen av det geografiska tillämpningsområdet ska enligt förslaget bestämmas genom förordning av statsrådet. Tana älv och dess sidovattendrag hör till samernas hembygdsområde, och därför omfattas husbehovsfiske i enlighet med den samiska fiskekulturen på de nämnda områdena redan av skyldigheten att anmäla fångst. I och med ändringen som nu föreslås i lagen om fiske blir också husbehovsfiske i enlighet med den samiska fiskekulturen i Neijdenälven och Torne älv belagt med anmälningsskyldighet, i de fall där förutsättningarna för anmälningsskyldighet uppfylls i dessa områden. En grundförutsättning för den samiska fiskekulturens fortlevnad är att hållbara vårdmål fastställs för fiskbestånden och att fisket anpassas för att uppnå dessa mål. Därför ses fångstanmälan som ett viktigt verktyg.

Till den samiska fiskekulturen hör traditionella fångstmetoder såsom fiske med pata, fiske med laxnät och drivfiske. Även spöfiske och den därmed sammanhängande fisketurismen är en del av den samiska fiskekulturen. Kunskap om fångstplatser anses höra till den samiska traditionella kunskapen och för den samiska kulturen är det viktigt att denna kunskap hålls hemlig för dem som inte hör till den samiska gemenskapen.

I regel är det inte meningen att exakta uppgifter om fångstplatser ska samlas in. När det samlar in uppgifter ska Naturresursinstitutet se till att de metoder som används skyddar bl.a. sådana uppgifter om fångstplatser som ingår i samisk traditionell kunskap och deras sekretess. I regeringens proposition har man medvetet gått in för termen fångstområde i fångstanmälan i stället för termen fångstplats. Detta för att ge statsrådet handlingsutrymme i fråga om hur exakta fångstuppgifterna ska vara och för att det inte ska uppstå en uppfattning om att exakta positionsuppgifter är nödvändiga. Fångstanmälningar samlas in i ett register över fritidsfiske, om vilket det föreslås bestämmelser i 94 § i lagen. Uppgifter som förs in i registret ska varken klassificeras, förvaras eller behandlas så att det fiske samerna utövar eller deras traditionella fångstplatser bildar en egen informationsresurs.

Eftersom bemyndigandet att utfärda förordning i 62 a § omfattar möjligheten att utfärda närmare bestämmelser om sådant som hör till samisk fiskekultur, ska den förhandlingsplikt som avses i 9 § i samlingslagen (974/1995) iakttas när förordningar bereds med stöd av bemyndigandet.

Övriga samhällliga konsekvenser

Naturresursinstitutets insamling av fångstuppgifter och mobiltjänsten som utvecklats för detta minskar attraktionen hos fångstdagboksapplikationer för fiske som erbjuds av privata företag. Regeringens proposition tack dock inte ställning till vilka möjligheter Naturresursinstitutet ger för privata företag att skicka fiskarnas fångstuppgifter från andra applikationer till det lagstadgade registret och vilka tekniska lösningar som görs möjliga för detta.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Alternativen till den föreslagna skyldigheten för fritidsfiskare att skicka uppgifter om fångsten och fångsthändelsen är främst traditionella fiskeenkäter, statistik insamlad av försäljarna av fisketillstånd, kommersiella aktörers fångstdagbokstjänster, samt alternativet att fångstuppgifter inte samlas in alls. Alternativet där fångstuppgifter inte alls samlas in ligger mycket nära nuläget, då fångstuppgifter samlats vid några enstaka fiskeplatser, men uppgifterna endast används lokalt.

Fiskeenkät som grundar sig på ett urval ur befolkningsregistret och registret över fiskevårdsavgifter

En fiskeenkät som baserar sig på ett urval och skickas per post eller på annat sätt når alla fiskargrupper och ger en uppskattning av den totala mängden personer som fiskar och deras andel av befolkningen. Dessutom får man uppskattningar av fiskarnas köns- och åldersfördelning och användningen av fångstredskap i olika fiskargrupper samt uppskattningar av mängden fiskare i förhållande till bostadsområdet och fiskeområdet. Uppföljning av sällan fångade arter genom traditionella fiskeenkäter ger osäkra resultat, eftersom slumpen påverkar dem mycket och en enskild svarande kan ha en stor inverkan på uppskattningen av total fångst. De arter och stammar om vilka mer information behövs för reglering av fisket och vård av fiskbestånden är just de arter som de traditionella fiskeenkäterna inte ger tillräckligt med information om.

Ett ytterligare problem med fiskeenkäter som baserar sig på urval är den minskande svarsfrekvensen, som skapar osäkerhet i urvalet. Svarsfrekvensen har legat på 25–35 procent i de senaste årens enkäter. Dessutom faller personer över 65 år och under 18 år utanför urvalet som baserar sig på registret över fiskevårdsavgift, liksom också personer som fiskar med allmänna fiskerättigheter (mete, pilkfiske, strömmingsfiske med tackel).

Kostnaderna för en enkät som genomförs per post består av postningsutgifter och hantering av materialet orsakar också kostnader som kan minskas genom att ge möjlighet att svara digitalt. Om urvalet är 11 000 hushåll, skulle en postenkät kosta ungefär 40 000 euro. De totala kostnaderna, inklusive arbets- och allmänna kostnader, för en enkät om fritidsfiske med detta urval skulle vara ungefär 190 000 euro.

Insamling av uppgifter genomförd av privata företag

Privata företag har utvecklat olika slags fiskedagböcker, som fungerar på mobila enheter eller dator. Uppgifterna som samlats in via dessa applikationer ägs av det företag som utvecklat systemet och att överföra uppgifterna i nödvändig form till myndigheterna inom fiskeriförvaltningen är inte problemfritt. Dessutom behöver kvaliteten hos de insamlade uppgifterna kontrolleras och den uppgiften tillfaller Naturresursinstitutet. Fiskedagböcker är tillgängliga i många

olika slags applikationer och uppgifterna kan komma till Naturresursinstitutet via många olika kanaler och i olika format.

Problemet kan uppstå i anslutning till uppgifternas ägande- och användarrätt samt fiskarnas förtroende för det privata företaget, i synnerhet om företaget också i övrigt verkar inom fiskeri-branschen. I och med den föreslagna ändringen kommer fritidsfiskarna och företagen inom fisketurism att till Naturresursinstitutet anmäla sådana uppgifter om sitt fiske, vilkas sekretess de till stora delar vill garantera. Viljan att anmäla kritiska uppgifter till ett privat företag kan anses vara svagare än till Naturresursinstitutet. Dessutom ska anmälan av uppgifter vara avgifts-fri för fiskarna och de kan inte åläggas att ta i bruk en avgiftsbelagd applikation för att anmäla uppgifter. Ett möjligt riskscenario är också att företagets verksamhet upphör och att Nature-resursinstitutet därför inte får tillgång till de insamlade informationsresurserna.

Uppgifter som samlas in vid försäljning av tillstånd

Vilka tillstånd som behövs för att fiska beror på fiskemiljön, fångstredskapet och fiskarens ålder. En del fiskare behöver i vissa situationer inget fisketillstånd alls, medan andra förutom att betala den nationella fiskevårdsavgiften också behöver tillstånd av den som innehar fiskerätten. Insamling av uppgifter utifrån tillståndsförsäljning lämpar sig administrativt för utvärdering av fiske och fångst på ett begränsat område, t.ex. en fors-fiskeplats. Med tanke på hela Finland är det ytterst utmanande att få fångstuppgifter om en viss fiskart via den information som samlats in med hjälp av tillståndsvillkoren, eftersom det finns så många tillståndsområden. Dessutom kräver inte allt fiske tillstånd och uppgifterna är därför bristfälliga. För Naturresursinstitutet skulle en insamling av uppgifter med stöd av tillståndsvillkoren vara arbetskrävande att ordna och kvaliteten hos den insamlade informationen riskerar bli svag.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Användningen av samhällsinformation som stöd för vård, nyttjande och skydd av naturresurser ökar ständigt. Applikationer för insamling av samhällsinformation och användning av denna information anses ha en betydande potential för att öka informationsflödet och samarbetet mellan intressentgrupperna, såsom fritidsfiskarna, forskarna och förvaltningen. I en [rapport](#) från 2020 publicerad av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation FAO (FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper 649, www.fao.org), beskrivs hur insamlingen av fångstuppgifter från fritidsfisket har ordnats runt om i Europa. Insamlingen av uppgifter varierar mycket mellan olika länder. När det gäller lagstiftning i andra länder granskas i denna proposition endast Danmark, vars rättssystem och rättskultur är jämförbara med Finlands och som är föregångare inom insamling av uppgifter om fritidsfiske för forskningsinstitut med hjälp av en mobilapplikation som utvecklats för detta syfte.

I Danmark är fritidsfiskare skyldiga att anmäla både fångade och frisläppta laxar (*Salmo salar*) i åtta år i Västjylland. Åspecifik fångstrapportering är obligatorisk för de år vars laxstammar är ursprungliga och delvis fortplantar sig i naturen. Vid sidan av detta undantag har fritidsfiskarna i Danmark ingen anmälningskyldighet för fångster. De åspecifika föreningarna för fritidsfiske ansvarar för att samla in uppgifter om laxfångsterna och rapportera dem till ministeriet (Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri) och det nationella forskningsinstitutet för akvatiska resurser (DTU Aqua). Fångstuppgifterna används i den åspecifika planeringen av nyttjande och vård av fiskbestånd och bl.a. för att fastställa årliga kvoter.

I Danmark tog man 2016 i bruk det nationella systemet för fångstanmälan i fritidsfiske [Fangstjournalen](#) (www.fangstjournalen.dtu.dk). Systemet för fångstanmälan baserar sig på de uppgif-

ter som medborgarna frivilligt anmäler. I december 2020 hade applikationen ca 13 000 registrerade användare (uppskattningsvis 2–3 % av Danmarks fritidsfiskare), av vilka omkring 1 200 aktiva användare per år (ca 10 000 fiskeresor/år). Materialet som samlats in med applikationen har använts i forskning kring fritidsfiske och i forskning som syftar till att bedöma applikationens möjligheter och utmaningar som källa för information om fritidsfiske.

I och med samarbetet som inleddes 2021 skickas de anmälningspliktiga laxfångstuppgifter som anmälts till forskningsinstitutet (DTU Aqua) via applikationen Fangstjournalen automatiskt vidare via systemet till föreningarna för fritidsfiske, som ansvarar för att rapportera fångstanmälningarna till ministeriet. I och med samarbetet behöver fiskaren inte anmäla sin fångst två gånger (i Fangstjournalen och till den åspecifika föreningen för fritidsfiske).

6 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss mellan den 16 september och den 14 oktober 2022. Totalt kom 21 remissvar in.

Innehållet i propositionen ansågs i huvudsak välkommet, särskilt den utökade informationen om fritidsfisket till stöd för nyttjandet och vården av fiskeresurserna. Det som rörde flest kommentarer var en oro över skyldigheten att anmäla fångstplatser och över att fångstplatserna inte hålls hemliga.

Sametinget påpekade att uppgifter om de samiska släkternas traditionella fångstplatser hör till den samiska gemenskapen och utgör en del av samernas traditionella kunskapssystem, och att man inte nödvändigtvis vill lämna ut uppgifter om traditionella fångstplatser och fiskefångsten på dem till personer utanför gemenskapen. Finlands Fiskeguide gillade förde i sitt yttrande fram att uppgifter om fångstplatser för fiskeguider har karaktär av företagshemligheter. Om de avslöjas kan det leda till överbelastning av fångstplatserna, ekonomisk skada och konkurrensnackdelar. Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK påpekade att fiskeplatser kan utgöra mycket känslig information och att kunskapen om fiskeplatser som byter enligt årstid, fiskart och fångstredskap ofta överförs från generation till generation och att man inte vill att den informationen ska bli allmänt tillgänglig som exakta platsdata.

Justitieministeriet föreslog ändringar och preciseringar bl.a. i fråga om bestämmelserna om utlämnande av uppgifter, skyddet för personuppgifter, straffbestämmelserna och bemyndigandena att utfärda förordning. Utgående från justitieministeriets respons ändrades propositionen så att man samtidigt beaktade responsen om hemlighållande av fångstplatser. I synnerhet bestämmelserna om behandling och utlämnande av personuppgifter preciserades och skärptes i förhållande till den regeringsproposition som var på remiss så att de kan användas och lämnas ut endast för nödvändiga myndighetsuppgifter. Propositionen preciserades också för att beakta de övriga saker som justitieministeriet lyfte fram, både genom en ändring av ordalydelsen i paragraferna och genom en komplettering av specialmotiveringen.

Sametinget meddelade att det motsätter sig bestämmelserna om en skyldighet för fritidsfiskare att anmäla fångst vid hot om sanktioner och föreslog att det i stället skapas incitament. Enligt sametinget medför propositionen att utövandet av samisk kultur beläggs med sanktioner. Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation ansåg det inte heller ändamålsenligt att skyldigheten att lämna fångstanmälan förenas med sanktioner. De föreslagna bestämmelserna om påföljder vid försummelse av skyldigheten att göra fångstanmälan ändrades så att endast avsiktlig försummelse av skyldigheten betraktas som en förseelse. I den version som var på remiss räknades också försummelse av oaksamhet som en förseelse.

Finansministeriet konstaterade att propositionen inte innehåller några specifika bedömningar av vilka konsekvenserna av de föreslagna ändringarna är för statsfinanserna och myndigheternas verksamhet. Propositionen har kompletterats mot bakgrund av de saker som finansministeriet lyfte fram. I den proposition som sändes på remiss hade det inte tillräckligt klart angetts vilka informationsresurser och vilka data som redan existerar och vilka som är nya och därför var det svårt att bilda sig en uppfattning om konsekvenserna för myndigheterna. De ekonomiska konsekvenserna har presenterats i den mån det har varit möjligt att beskriva dem.

Baserat på remissvaren har en främmande art lagts till de arter som kan omfattas av anmälningskyldigheten. Remissvaren gav vid handen att det behöver finnas en beredskap att definiera puckellax som art som omfattas av anmälningskyldigheten.

Sametinget och flera andra remissinstanser påtalade att det först i en förordning som utfärdas med stöd av den föreslagna lagen kommer att anges mer exakt vilka uppgifter som omfattas av anmälningskyldigheten för fångstuppger inom fritidsfiske. Med hänsyn till detta ingår det i motiveringen till propositionen en beskrivning av en sådan förordnings innehåll och bemyndigandet att utfärda förordning har formulerat så exakt som möjligt. Kommentarererna om förordningens betydelse framhäver dock att förordningen måste utarbetas öppet i samråd med intressentgrupperna och att en förhandling om dess innehåll i enlighet med 9 § i sametingslagen måste hållas i tid. Den föreslagna lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2024, så det finns tillräckligt med tid för en öppen beredning. Verkställigheten av lagen kan beaktas på behörigt sätt också vid förhandlingarna med Sverige om regleringen av fisket i Torne älv 2024.

7 Specialmotivering

19 §. Fiskerimyndigheter. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., enligt vilket Forststyrelsen på ett statsägt vattenområde svarar för de uppgifter, rättigheter och skyldigheter som enligt denna lag hör till ägaren av vattenområdet. I praktiken ändrar detta inte på nuläget, men förtydligar Forststyrelsens roll som förvaltare av statens vattenområden.

Lagen om fiske tillskriver ägaren av vattenområdet många rättigheter samt några uppgifter och skyldigheter, där Forststyrelsens roll enligt vissa synpunkter varit oklar, eftersom Forststyrelsen inte äger statens vattenområden utan svarar för förvaltningen av dem med stöd av lagen om Forststyrelsen (234/2016), lagen om fiske och lagen om rätt till allmänna vattenområden (204/1966). Bestämmelser om ägare av vattenområden och innehavare av fiskerätt finns i 5, 11, 12, 23, 24, 25, 41, 60, 61, 82, 84, 107, 110 och 121 § i lagen om fiske. Ägare av vattenområden har bl.a. rätt att få ersättning för användning av fiskeområdet för nyttjandet av allmänna fiskerättigheter samt för begränsning av fiskerättigheterna, rätt att delta i fiskeriområdets stämma samt rätt att överföra ägarnas uppgifter till fiskeriområdet. Skyldigheterna och uppgifterna omfattar bl.a. skyldigheten att lämna uppgifter för betalningen av ersättningar.

Forststyrelsens roll är densamma också i vattenområden som delvis ägs av staten.

Det gällande 3 mom. stryks som onödigt.

19 a §. Naturresursinstitutets uppgift som informationsproducent. Till lagen fogas en ny paragraf om Naturresursinstitutets roll som producent av information om fiskbestånden och fisket. Enligt förslaget ska Naturresursinstitutet åläggas uppgiften att vart tredje år utarbeta en rapport om fiskbeståndens tillstånd och fisket i Finland, både i havsområdet och i inlandsvatten.

I den gällande lagen om fiske har Naturresursinstitutet inte någon uttryckligen fastställd uppgift att producera information om fiskbestånden och fisket. Informationen behövs dock, eftersom

fiske är en betydande näring och naturhobby med direkta konsekvenser för fiskbestånden. Som grund för beslutsfattandet och fiskeregleringen behövs information om fiskbestånden och fisket i alla dess former, både kommersiellt fiske och fritidsfiske. Naturresursinstitutet sköter i enlighet med 19 § i lagen om fiske myndighetsuppgifter inom fiskeriförvaltningen. Till Naturresursinstitutets uppgifter hör i enlighet med 2 § i lagen om Naturresursinstitutet (561/2014) dessutom bl.a. att bedriva vetenskaplig forskning och utveckling, producera information och sakkunnigtjänster till stöd för det samhälleliga beslutsfattandet och myndighetsverksamheten samt framställa statistik med anknytning till institutets verksamhetsområde, om detta inte hör till någon annan myndighets uppgifter.

Naturresursinstitutet ska utarbeta en rapport som bygger på de informationsresurser och forskningsdata som institutet har till sitt förfogande samt på de uppgifter som samlas in med stöd av 62 a § i lagen om fiske, övrigt material och sin egen expertis. Rapporten ska omfatta hela Finland och allt fiske och ge en allmän överblick över fiskbestånden, fisket i dess olika former, förändringarna i dessa och analyserna av orsakerna. Utöver denna rapport ska Naturresursinstitutet fortsättningsvis utarbeta rapporten Kalakantojen tila (sv. tillståndet för fiskstammarna) för havsområdet en gång om året, en sammanställning över belastningen från handredskapsfiske vid bestämda tidsintervall samt statistik över både kommersiellt fiske och fritidsfiske enligt nuvarande tidsintervall.

62 §. Anmälan om bifångst. Det föreslås att paragrafen ändras så att det nuvarande anmälningsförfarandet preciseras i fråga om säl, val och saimenvikare. Det tidigare omnämmandet av tumlare ändras till termen val, eftersom det vid sidan av tumlare också sporadiskt förekommer andra valarter i de finska havsområdena, såsom flasknosdelfiner 2020 och en knölval 2018. Till paragrafen fogas dessutom en skyldighet för innehavaren av ett fångstredskap att utan dröjsmål underrätta Forststyrelsen om en saimenvikare fastnat i fångstredskapet. I praktiken innebär ändringen att anmälan istället för till Naturresursinstitutet görs till Forststyrelsen, som undersöker och följer upp tillståndet för Saimenvikarstammen.

I paragrafen föreslås ett nytt andra moment enligt vilket jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om anmälningsform, innehåll och tidsfristen för anmälan. Enligt vedertagen praxis har man i bifångstanmälan antecknat det fångstredskap som använts och det område där skadan har inträffat. Genom förordning kan det säkerställas att dessa uppgifter fortsättningsvis anges. Dessutom måste det föreskrivas särskilt om tidsfristen för anmälan så att anmälningsstiden inte blir obegränsad, med hänsyn till att försummelse av anmälningsplikten redan sanktioneras i den gällande lagen.

62 a §. Anmälan om fångst i fritidsfiske. Till lagen fogas en ny paragraf där det föreskrivs om skyldigheten att anmäla fångst i fritidsfiske. Fångstanmälan ska göras om vandringsfisk och andra arter, om vilka närmare bestämmelser enligt förslaget ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessa bedöms omfatta t.ex. lax, insjölox, öring, röding i Vuoksen vattendrag och ål. Bemyndigandet att utfärda förordning möjliggör också att t.ex. puckellax omfattas av anmälan.

Enligt föreslagna 1 mom. ska varje 16 år fylld utövare av fritidsfiske inom det område som omfattas av anmälningskyldigheten inom utsatt tid göra en fångstanmälan om fångad fisk, om fiskeredskap som använts och om fångstområde, om det behövs för att planera och ordna ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av arten eller stammen i fråga eller för att säkerställa en naturlig livscykel eller för att ordna uppföljning av en främmande art. Fångstanmälan ska göras hos Naturresursinstitutet, i huvudsak via mobilapplikationen Omakala som institutet förvaltar. Anmälan kan också göras via internet eller till pappers. Anmälan ska också göras för tillbakalämnad fisk.

Bestämmelsen om anmälningsskyldighet är nödvändig för att man på ett tillförlitligare sätt ska kunna bedöma hållbarheten i fisket och funktionen hos de fiskeregleringsåtgärder som tillämpas. Dessutom behövs uppgifterna som bakgrundsinformation för kommande regleringsåtgärder. Om ett ändamålsenligt ordnande av fisket så kräver, kan anmälningsskyldigheten också gälla andra än hotade arter. I synnerhet när det gäller vandringsfiskar med en geografiskt omfattande livscykel är uppgifter om fångster och fångsthändelser också viktiga, utöver uppgifterna om hotade och sårbara arter och bestånd.

Uppgifterna som samlas in via fångstanmälan kommer att användas bl.a. som stöd för kunskapsbaserat beslutsfattande och i planeringen av fiskereglering, exempelvis i besluten om fångstmått och fredningstider. Användning av den insamlade informationen är viktig också för att planera nyttjandet och vården av fiskbestånden, och för att följa upp konsekvenserna av planerna för nyttjande och vård.

De gjorda fångstanmälningarna överförs till Naturresursinstitutets fångstregister så att fångstuppgifterna och personuppgifterna lagras separat. Dessutom görs platsuppgifterna ungefärliga i informationssystemet så att den exakta fångstplatsen inte visas för någon annan än fiskaren själv. För fiskeguider har uppgifter om fångstplatser karaktär av företagshemligheter. Om de avslöjas kan det leda till överbelastning av fångstplatserna, ekonomisk skada och konkurrenssnackdelar. Fritidsfiskare vill ofta hemlighålla sin fångstplats och kan låta bli att göra fångstanmälan eller skriva in fel fångstplats, om inte fångstplatsen anges ungefärligt. Uppgifterna om de samiska släkternas traditionella fångstplatser hör till den samiska gemenskapen och utgör en del av samernas traditionella kunskapssystem. Av ovannämnda skäl får inga uppgifter om fångstplatser behandlas i onödan och särskild aktsamhet ska iakttas i fråga om hemlighållande, behandling och utlämnande av dem.

Ur fångstregistret är det möjligt att utlämna ungefärliga sammanfattningsmaterial också för andra ändamål i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan *offentlighetslagen*), t.ex. till fiskeriområden och delägarlag för ordnande av och vårdåtgärder för fiske. Fiskerimyndigheterna har möjlighet att få mer omfattande uppgifter.

I 2 mom. föreskrivs det att den som ordnar en tillställning inom fisketurismen, dvs. fiskeguiden, kan anmäla kundens eller kundgruppens fångst och fångsthändelse. Fiskeguiden ska göra anmälan per fiskeres.

Den som ordnar tillställningar inom fisketurismen kan göra fångstanmälan om sina kunders/sin kundgrupps fiske så att fångstuppgifterna införs i systemet under företagets eller en annan arrangörs namn, varvid den som ordnar tillställningar inom fisketurism inte behöver registrera sina kunders namn i anmälan. Arrangören ska per fiskeres anmäla den totala fångsten för hela kundgruppen, samt de detaljer om fångsten och fångstuppgifterna som krävs med stöd av statsrådets förordning. För fiskeguidens kundrelationer kan det vara särskilt viktigt att personuppgifter förblir hemliga.

I 3 mom. bemyndigas statsrådet att genom förordning utfärda mer detaljerade bestämmelser om innehållet i den i 1 mom. nämnda fångstanmälan. Detta är befogat för att säkerställa tillräckligt detaljerade fångstanmälningar, så att informationen i dem kan användas på ett ändamålsenligt sätt för att bedöma utvecklingsriktningen för fiskbeståndens tillstånd, fisketrycket samt de fångstmetoder som används i fisket. Bemyndigandet att utfärda förordning är exakt och noggrant formulerat i paragrafen. Det gäller definitionen av fiskbestånden och fiskestammarna, fångstområdet och det geografiska tillämpningsområdet. Genom förordning kan bestämmelser dessutom utfärdas om anmälningsform och innehåll samt tidsfristen för anmälan. Andra frågor

som fastställs genom förordning är bestämmelser om fiskeredskap, fiskarnas storlek och fenklippning.

Skyldigheten att göra fångstanmälan gäller inte fångst i de laxförande delarna av Tana älv, eftersom bestämmelser om anmälan om fångst i ifrågavarande område finns i fiskeavtalet för Tana älv och i fiskestadgan i bilagan till avtalet, i lagen om sättande i kraft av avtalet för Tana älv samt i statsrådets förordning om fisket i sidovattendragen till Tana älvs vattendrag år 2022 (374/2022, nedan *förordningen om Tana älvs sidovattendrag*). För området finns ett eget system för insamling av information och de ifrågavarande fångstuppgifterna tillställs redan Naturresursinstitutet. De laxförande delarna av Tana älvs vattendrag definieras i fiskeavtalet för Tana älv och i fiskestadgan i bilagan till avtalet samt i förordningen om Tana älvs sidovattendrag. Området omfattar ett avsnitt av gränsälven och en betydande del av älvens sidovattendrag. I Torne älv och Näätämöjoki omfattar den avsedda insamlingen av uppgifter med stöd av denna bestämmelse det fiske som bedrivs i Finland.

De detaljerade bestämmelserna om vilka arter som omfattas av skyldigheten att anmäla fångst och innehållet i anmälan anses till sin kvalitet vara så betydelsefulla att det föreslås att statsrådet ska utfärda förordningen.

Uppsåtlig försummelse av anmälningsskyldigheten ska enligt 118 § 4 mom. i lagen vara straffbar som fiskeförseelse.

90 §. *Skyldighet att anmäla fångster från kommersiellt fiske i inlandsvatten.* Paragrafens rubrik ändras så att det av rubriken framgår att paragrafen gäller fångst från kommersiellt fiske i inlandsvatten. Enligt 90 § i gällande lag är kommersiella fiskare skyldiga att journalföra det fiske de bedriver i inlandsvatten och anmäla fångsten till Naturresursinstitutet. Det föreslås att systemet ändras så att kommersiella fiskare i fortsättningen ska anmäla uppgifter om fiske och fångst enligt fiskart, uppgifter om fångstområden, fiskefartygets registerbeteckning, landningsplatser för fångster samt de fångstredskap som använts vid fisket och den tid de använts för fångst. Enligt förslaget ska uppgifterna anmälas till närings-, trafik- och miljöcentralerna i Lappland, Norra Savolax och Egentliga Finland enligt verksamhetsområde. På så sätt förenhetligas förfarandet för fångstanmälan i enlighet med praxis för kommersiellt fiske på havsområden. Enligt förslaget fogas till paragrafen dessutom en bestämmelse om att anmälan också ska göras om inget kommersiellt fiske har bedrivits under kalenderåret i fråga.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har lång erfarenhet av att ta emot fångstanmälningar, registrera dem i fångstregistret för kommersiellt fiske och upprätthålla en kontinuerlig kontakt med kommersiella fiskare med stöd av 38 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014). Dessutom ansvarar de för registreringen av kommersiella fiskare. Uppgifterna ska föras in i det register som avses i 94 § 1 mom. 1 punkten i lagen om fiske.

Bemyndigandet att utfärda förordning i 3 mom. preciseras i fråga om ordalydelsen så att formuleringen ”fångstanmälningar och innehållet i dem” byts ut mot ”de uppgifter som ska lämnas”.

I ändringen ingår också det föreslagna tillägget i 118 § om att den som åsidosätter anmälningsskyldigheten kan dömas för fiskeförseelse till böter.

92 §. *Informationsresurs för nyttjande och vård av fiskresurserna.* Det föreslås att paragrafen ändras så att rubriken ändras för att motsvara termerna i 2 § i informationshanteringslagen (906/2019). Rubriken för paragrafen lyder i fortsättningen informationsresurs för nyttjande och

vård av fiskresurserna, vilket bättre motsvarar innehållet i och ändamålet för informationsresursen. Samtidigt föreslås en komplettering av paragrafen.

I 1 mom. ändras termen fiskeriförvaltningens informationssystem till informationsresursen för vård och nyttjande av fiskresurserna. Det preciseras dessutom att informationsresursen avser de register och datamängder som avses i 94 § och som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

I det 2 mom. konstateras det att närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan *NTM-centralerna*), Forststyrelsen, Naturresursinstitutet och fiskeriområdena är personuppgiftsansvariga för informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Varje personuppgiftsansvarig svarar för att de register som den för är uppdaterade, för de uppgifter som den har fört in i registren och för uppgifternas riktighet.

Enligt det föreslagna 3 mom. är NTM-centralerna och fiskeriområdena i fortsättningen gemensamt personuppgiftsansvariga för det register över ägarersättningar och det register över fiskeriområden som avses i 94 § 1 mom. 3 och 6 punkten. Bestämmelser om gemensamt personuppgiftsansvariga finns artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*. Enligt artikeln ska arrangemanget för gemensamt personuppgiftsansvar på lämpligt sätt återspegla de gemensamt personuppgiftsansvarigas respektive roller och förhållanden gentemot registrerade. Det väsentliga innehållet i arrangemanget ska göras tillgängligt för den registrerade. Den registrerade kan utöva sina rättigheter med avseende på och emot var och en av de personuppgiftsansvariga.

NTM-centralerna ska enligt förslaget ha hand om dataskyddet enligt artikel 25 i den allmänna dataskyddsförordningen avseende de datamängder som ingår i registren, säkerheten i samband med behandling enligt artikel 32 i den förordningen, i artikel 35 avsedd konsekvensbedömning avseende dataskydd, i artikel 36 avsedda förhandssamråd, den personuppgiftsansvariges skyldigheter enligt artikel 12.1 och 12.2 samt sådana andra skyldigheter med anknytning till informationssystemets och datamängdernas informationssäkerhet som den personuppgiftsansvarige har enligt den förordningen. Fiskeriområdena ska i fråga om de uppgifter som det fört in i registren ha de andra skyldigheter för personuppgiftsansvariga som anges i dataskyddsförordningen, dock inte de som nämns ovan.

Det är alltså i regel NTM-centralen som sköter den personuppgiftsansvariges skyldigheter, men om de personuppgifter som ska behandlas omfattas av ett fiskeriområdes uppgiftsområde enligt lagen om fiske, är det fiskeriområdet som sköter de skyldigheterna. Eftersom NTM-centralen och fiskeriområdet avses vara gemensamt personuppgiftsansvariga för registret över ägarersättningar och registret över fiskeriområden, anges fiskeriområdets och centralens ansvar separat från varandra i momentet så att ansvaren som personuppgiftsansvarig uppräknas klart och tydligt. För ett fiskeriområde inträder ansvaret som personuppgiftsansvarig t.ex. när det för in uppgifter i informationssystemet Kalpa.

I det föreslagna 4 mom. preciseras rollen som personuppgiftsansvarig utöver de ansvar som i övrigt åligger personuppgiftsansvariga. I momentet konstateras det att varje personuppgiftsansvarig svarar för driften och utvecklingen av det informationssystem som är nödvändigt för förvaltningen av det register som den i enlighet med 94 § ansvarar för. Undantagsvis svarar dock NTM-centralen tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet för driften och utvecklandet av NTM-centralernas informationssystem. Livsmedelsverket producerar fortsättningsvis

förvaltningstjänster och andra informationsförvaltningstjänster för de register och informationsresurser som centralerna ansvarar för. I 2 § 2 mom. i lagen om Livsmedelsverket (371/2018) föreskrivs det att ”Utöver de informationsförvaltningstjänster som anges i 1 mom. 9 punkten producerar Livsmedelsverket andra informationsförvaltningstjänster för ämbetsverk och institutioner inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde samt för andra aktörer som sköter offentliga uppgifter.”

Enligt det föreslagna 5 mom. har jord- och skogsbruksministeriet styrningsansvaret för drift och utveckling av informationsresursen och av de informationssystem som är nödvändiga för att administrera denna. Enligt förslaget behåller alltså ministeriet ansvaret för styrningen över förandet och administreringen av register. Dessutom ansvarar ministeriet för styrningen av interoperabiliteten mellan registren i enlighet med 6 § 2 mom. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019). Detta betyder att ministeriet i sin styrning ska arbeta för bättre interoperabilitet mellan registren så att exempelvis överföring av uppgifter mellan olika register går så smidigt som möjligt och att registren och informationsresurserna tillsammans bildar ett sådant system som behövs i myndighetsarbetet inom förvaltningsområdet, med beaktande av de olika behov som finns. Enligt momentet har jord- och skogsbruksministeriets en styrande roll i fråga om drift och utveckling. Flera olika aktörer medverkar i styrningen av närings-, trafik- och miljöcentralerna. Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde svarar bl.a. Livsmedelsverket för resultatstyrningen av närings-, trafik- och miljöcentralerna. Även Forststyrelsen lyder under två olika ministeriers resultatstyrning. För att skapa större klarhet i resultatstyrningsrollerna föreskrivs ett styrningsansvar för jord- och skogsbruksministeriet i momentet.

Innehållet i det föreslagna 6 mom. motsvarar 3 mom. i den gällande lagen. Termen informationssystem som används i momentet ändras till informationsresurs.

I paragrafen föreslås en precisering av lagligheten i fråga om informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna och förandet av de register som ingår i denna, i de situationer som avses i artikel 6.1 c och e dvs. när behandlingen av personuppgifter är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige eller för att utföra en uppgift av allmänt intresse. Preciseringsen görs inom ramen för det nationella handlingsutrymme som den allmänna dataskyddsförordningen ger. Enligt artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen är behandling av personuppgifter laglig endast om något av villkoren i punkt 1 i den artikeln uppfylls. I paragrafen uppräknas de personuppgiftsansvariga för informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna och de lagstadgade skyldigheter som åläggs dem. Den föreslagna preciseringen om de personuppgiftsansvarigas roller och tillgodoser dessutom det allmänna intresset genom att det klarlägger för registrerade hos vilka aktörer de kan kräva att deras rättigheter tillgodoses.

Förhållandet mellan paragrafens sista moment och dataskyddslagstiftningen behandlas i regeringens proposition RP 26/2018 rd.

93 §. *Syftet med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna.* Hela paragrafen avses bli ändrad. Paragrafens 1 mom. förblir i det väsentliga oförändrat. Det är inte motiverat att här ta in en bestämmelse som motsvarar gällande 93 § 2 mom., utan en sådan tas in i föreslagna nya 95 a §. Det föreslås dessutom att paragrafens rubrik ändras så att termen fiskeriförvaltningens informationssystem ändras till informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna.

Till skillnad från gällande 93 § 1 mom. 3 punkten innehåller föreslagna 1 mom. 3 punkten ett omnämnande av verifiering av betalningar i en i 92 § avsedd personuppgiftsansvarigs eller myndighets tjänst. Med detta avses att verifikat på betalda fiskevårdsavgifter kan överföras från Forststyrelsens register över fiskevårdsavgifter till t.ex. Naturresursinstitutets mobilapplikation Omakala. Därmed kan en fiskare i ett tillsynssammanhang bevisa för fiskeövervakaren att fiskevårdsavgiften är betald.

Det föreslås att 1 mom. 5 punkten stryks som onödig. Detta medför en omnumrering av en del av punkterna i momentet. Den föreslagna paragrafens 5–9 punkt motsvarar 93 § 1 mom. 6–10 punkten i gällande lag.

Bestämmelsen i 1 mom. 9 punkten motsvarar i stort 93 § 1 mom. 10 punkten i gällande lag. Ordföljden i punkten ändras dock så att den börjar med ”forskning och upprättande av statistik” och fortsätter med ”samt för myndigheternas planerings-, tillsyns- och utredningsuppdrag”. Den ändrade ordföljden förbättrar läsförståelsen av punkten. Den gällande lydelsen har gett upphov till tolkningsproblem då den kan förstås så att forskningen och upprättandet av statistik ska utföras av myndigheterna. Den avsedda tolkningen är dock att undersökningen och statistikföringen inte behöver vara sådan som myndigheterna utför. Till forskning räknas, vid sidan av vetenskaplig forskning, också utredningar i anslutning till obligatoriska kontroller.

I paragrafen används det nationella handlingsutrymme som ges i den allmänna dataskyddsförordningen genom att paragrafen omfattar särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter. På syftet med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna och den tillhörande behandlingen av personuppgifter kan artikel 6.1 c och 6.1 e i den allmänna dataskyddsförordningen tillämpas som rättslig grund. Enligt artikel 6.1 c är behandlingen av personuppgifter laglig om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Enligt artikel 6.1 e är behandlingen tillåten när den är nödvändig för utförande av en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. För de användningsändamål som beskrivs i paragrafen och de tillhörande registren, till vilka hör behandling av personuppgifter, är den primära rättsliga grunden artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen, utifrån vilken den registrerades rättigheter definieras. Behandlingen kan dock samtidigt också anses vara förenad med utförande av en uppgift av allmänt intresse eller med utövning av offentlig makt som avses i led e. När personuppgiftsansvariga behandlar personuppgifter för de användningsändamål som nämns i paragrafen bygger behandlingen på de personuppgiftsansvarigas lagstadgade uppgifter, vilka bl.a. räknas upp i 3 kap. i lagen om fiske. Andra uppgifter som åvilar personuppgiftsansvariga enligt den föreslagna lagen är till exempel insamling av fiskevårdsavgifter enligt 9 kap. samt betalning av sådana ersättningar till ägare av vattenområden som grundas på nyttjande av allmänna fiskerättigheter i fiskevatten och på fiskeguideverksamhet. Även de paragrafer i 12 kap. som gäller tillsyn och övervakning innehåller uppgifter för personuppgiftsansvariga, till exempel fiskeövervakning, för vilka registerinformationen i informationsresursen får användas.

Enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen ska grunden för behandling fastställas i enlighet med antingen unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Ändamålen för de register som ingår i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna specificeras exakt. Det föreslås ingen bestämmelse i 1 mom. som skulle motsvara 93 § 1 mom. 5 punkten i gällande lag. Paragrafen preciseras så att informationsresursen enligt den föreslagna lydelsen får användas för uppföljning av fiskevårdsavgifterna och verifiering av betalningar via en i 92 § avsedd personuppgiftsansvarigs eller myndighets tjänst (1 mom. 3 punkten); den får även användas för forskning och upprättande av statistik samt för myndigheternas planerings-, tillsyns- och utredningsuppdrag (1 mom. 9 punkten). Användningsändamålen för registren uppfyller ett mål av allmänt intresse genom att de möjliggör tillsyn

över fisket och fiskeövervakarna, myndighetskommunikation och ordnande av fisket på ett hållbart sätt. De föreslagna ändringarna och preciseringarna av användningsändamålen behövs av praktiska orsaker, t.ex. för att tillståndet för fiskbestånden och fisket ska kunna utredas och tillsynen organiseras. Bestämmelsen i 1 mom. 9 punkten, som bl.a. har tolkats på två olika sätt, blir lättare att tolka genom den ändrade lydelsen. De föreslagna bestämmelserna bedöms således vara proportionella mot det legitima mål som eftersträvas på det sätt som förutsätts i den allmänna dataskyddsförordningen.

94 §. *Strukturen hos och innehållet i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att termen informationssystem ändras till informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Till förteckningen i 1 mom. föreslås bli fogat en 9 punkt som gäller ett fångstregister för fritidsfiske där uppgifter enligt 62 a § i denna lag samlas. I registret förs in fiskarens namn och adress eller namnet på den som arrangerat en tillställning inom fisketurismen och arrangörens namn och adress, uppgifter om den fångade fisken, fångstredskapet, datumet och fångstområdet. Personuppgifterna ska i registret hållas åtskilda från övriga uppgifter. Naturresursinstitutets anställda får behandla personuppgifter i identifierbar form endast om behandlingen är nödvändig för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Uppgifterna får behandlas pseudonymiserade av andra anställda vid Naturresursinstitutet till den del det behövs med tanke på uppgifterna. Med pseudonymisering avses att personuppgifter behandlas så att personuppgifterna inte längre kan kopplas till en viss person utan tilläggsuppgifter. Med hjälp av pseudonymisering kan en individ fortfarande avskiljas och kombineras i olika datamängder utan att individens namn och övriga identifikationsuppgifter syns. När uppgifter lämnas ut ur registret är uppgifterna i regel anonymiserade, eftersom personuppgifter i regel endast behövs för den fiskeövervakning som görs i efterhand. Bestämmelser om utlämnande av uppgifter finns i 95 a §.

Naturresursinstitutet ska ordna behandlingen av uppgifter så att endast de personer för vars arbetsuppgifter det är nödvändigt kommer åt länkade data om personer och fiske. Enligt artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen ska personuppgifterna vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas. Detta innebär att onödiga personuppgifter inte samlas in eller i övrigt behandlas för ändamål enligt lagen om fiske. Särskild aktsamhet ska iaktas när barns personuppgifter behandlas och säkerställas att det inte finns några risker kopplade till regleringen eller det praktiska genomförandet av den, och den personuppgiftsansvarige ska i sina register och sin praxis också beakta att de också innehåller personuppgifter om barn. I specialmotiveringen till 62 a § i denna lag förklaras varför det är väsentligt att utfärda närmare bestämmelser om behandlingen av personuppgifter när det gäller fångstregistret för fritidsfiske än vad som ingår i den allmänna dataskyddsförordningen.

Dessutom fogas till början av 1 mom. 1–9 punkten namnet på den myndighet eller annan ansvarig aktör som är personuppgiftsansvarig för registret ifråga. För tillfället kan man på basis av myndighetsuppgifterna i lagen om fiske i regel avgöra vilken aktör som ansvarar för respektive register i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Den personuppgiftsansvarige för alla uppgifter är dock inte helt klar och därför föreslås det att det till paragrafen fogas de aktörer som ansvarar för respektive register. Genom att förteckna de personuppgiftsansvariga kan man påvisa att ansvaret för att följa bestämmelserna om dataskydd fördelar sig på de aktörer som de facto kan påverka behandlingen. Med tanke på de registrerades rätts-säkerhet är det viktigt att de personuppgiftsansvariga tydligt kan utläsas ur lagen.

Dessutom kompletteras de uppgifter som ska föras in i registren. Till förteckningen i 1 mom. 2 punkten föreslås bli fogat en bestämmelse om att det i registret över fiskevårdsavgifter ska föras in adressuppgifter och att också andra kontaktuppgifter ska kunna föras in i registret, såsom till

exempel en e-postadress, samt att 3 punkten ska kompletteras så att det i registret över ägarersättningar ska föras in kontaktuppgifterna till vattenområdets ägare eller kontaktperson. Till 1 mom. 4 punkten fogas att informationen om uppgiftsanmälaren och mottagaren av utplante-ringspartiet också förs in i utplanteringsregistret, och till 6 punkten fogas ett tillägg om att den information som behövs för att ordna stämman som utövar fiskeriområdets beslutanderätt också förs in i registret över fiskeriområden. Detta avser t.ex. uppgifter om dem som deltagit i stämman samt eventuella fullmakter som innehåller personuppgifter.

I 1 mom. 8 punkten ändras terminologin. Termen register över fiskeregleringsåtgärder ändras till en datamängd som hänför sig till fiskereglering.

Till paragrafens sista moment fogas ett bemyndigande att utfärda förordning från nuvarande 98 §. Bemyndigandet att utfärda förordning ändras så att närmare bestämmelser om strukturen hos informationsresursen för nyttjande och vård av fiskeresurserna samt om säkerställandet av registrens och datamängdernas interoperabilitet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Syftet med detta är att säkerställa registrens interoperabilitet för att de olika myndigheternas tjänster ska bilda en ändamålsenlig helhet för ordnandet av nyttjandet och vården av fiskeresurserna och för att uppgifterna ska kunna delas mellan olika tjänster och utnyttjas för att ordna nyttjandet och vården av fiskeresurserna.

Insamlingen av de uppgifter som enligt paragrafen ska samlas in i registren grundar sig på artikel 6.1 c och e i dataskyddsförordningen. De uppgifter som ska samlas in i registren kan också innehålla personuppgifter och behandlingen av dem behövs i regel för de personuppgiftsansvarigas lagstadgade uppgifter enligt lagen om fiske. Dessutom är insamlandet av uppgifter proportionellt och förenligt med det allmänna intresset, eftersom registeruppgifterna gör det möjligt att förverkliga de syften som anges i 93 §.

Vid bedömningen av de uppgifter som ska föras in i registren har man beaktat de allmänna behandlingsprinciper som avses i artikel 5 i dataskyddsförordningen, i detta sammanhang särskilt principen om uppgiftsminimering, enligt vilken personuppgifterna ska vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas. I regel grundar sig de uppgifter som förs in i informationsresursen på bestämmelserna i den gällande lagen om fiske. Behovet av uppgifter beskrivs närmare i regeringens proposition RP 192/2014 rd.

I det aktuella ändringsförslaget föreslås det dock ett tillägg till 94 § i den gällande lagen om fiske om att uppgifterna i fångstregistret (fiskarens namn eller namnet på och adressuppgifterna för arrangören av en tillställning inom fisketurismen, uppgifter om den fångade fisken, fångstredskapet, datumet och fångstområdet) ska föras in i informationsresursen (1 mom. 9 punkten). Behandlingen av uppgifter i fångstregistret grundar sig på artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen, det vill säga på skötseln av Naturresursinstitutets lagstadgade uppgift enligt lagen om fiske. Vid behandlingen används handlingsutrymmet i artikel 6.3, det vill säga behandlingsåtgärder och behandlingsförfaranden, inklusive åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling. Behandlingen av uppgifterna behövs för att det ska finnas tillräckligt med information om fiskbestånden och fisket för att ett hållbart nyttjande av fiske ska kunna ordnas och fiskeövervakningen möjliggöras. Dessutom möjliggör behandlingen av uppgifter myndigheternas kommunikation om fiskbeståndens och fiskets tillstånd. I fråga om fångstregistret föreskrivs det dessutom att personuppgifter i identifierbar form får behandlas endast av de personer vid Naturresursinstitutet för vars arbetsuppgifter behandlingen är nödvändig. Regleringen har bedömts vara proportionell och nödvändig och förenlig med det allmänna intresset, eftersom uppgifter som gäller fiske är känsliga i socialt hänseende och endast ett fåtal därför bör ha tillgång

till personuppgifter i identifierbar form. Syftet med regleringen är att trygga till exempel samernas fångstområden och de fångstplatser som arrangörerna av fisketurismtillställningar betraktar som företagshemligheter. Det har inte ansetts vara möjligt att lösa frågan med andra åtgärder, såsom till exempel Naturresursinstitutets interna anvisningar.

Den komplettering av lagringen av adressuppgifter som föreslås i 1 mom. 2 punkten behövs för att Forststyrelsens informationsmaterial om fiskevårdsavgifterna ska kunna sändas till de personer som förts in i registret. Adressuppgifterna behöver också sparas om det tidigare förfarandet för sändning av fiskekort återinförs. Den komplettering av lagringen av kontaktuppgifter för vattenområdets ägare eller kontaktpersoner som föreslås i 1 mom. 3 punkten behövs för att det ska gå att säkerställa att ägarersättningar betalas till rätta mottagare. Den komplettering av de uppgifter som ska föras in i utplanteringsregistret som föreslås i 1 mom. 4 punkten behövs för övervakningen och uppföljningen av utplanteringsåtgärderna. Den komplettering som föreslås i 1 mom. 6 punkten och som gäller de uppgifter som behövs för att ordna en stämma som utövar fiskeriområdets beslutanderätt behövs, eftersom fiskeriområdets verksamhet i hög grad är beroende av stämmans beslut, och personuppgifter behandlas vid ordnandet av stämman. De föreslagna bestämmelserna bedöms således vara proportionella och förenliga med det allmänna intresset.

95 §. *Rätt för de personuppgiftsansvariga för de register som ingår i informationsresursen att få uppgifter av myndigheter.* Paragrafens rubrik samt 1 mom. ändras så att den motsvarar terminologin i informationshanteringslagen. Paragrafens 2 mom. om teknisk anslutning stryks som onödig. Bestämmelsen är onödig på grund av bestämmelserna i den nya informationshanteringslagen.

Den gällande paragrafen ändras inte till övriga delar. I regeringens proposition RP 145/2017 rd har det nationella handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger bedömts i fråga om den rätt att få uppgifter av myndigheter som personuppgiftsansvariga inom fiskeriförvaltningen har enligt paragrafen.

95 a §. *Utlämnande av uppgifter ur informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna.* Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf, där det föreskrivs om utlämnande av uppgifter ur den informationsresurs som nämns i rubriken. Paragrafens 1 mom. motsvarar det sista momentet i 93 § i den gällande lagen, och rör utlämnande av uppgifter för utförande av lärdomsprov, momentet i fråga flyttas alltså till denna nya paragraf. I momentet tas in en bestämmelse om att uppgifter får lämnas ut trots sekretessbestämmelserna, och även för obligatoriska kontroller. När uppgifter lämnas ur informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna för att utföra lärdomsprov, bör det särskilt ses till att personuppgifter inte lämnas ut i onödan. Personuppgifter ska inte behandlas i onödan och särskild aktsamhet ska iakttas när de behandlas.

Dessutom föreskrivs det om myndigheternas rätt att få uppgifter ur informationsresursen trots sekretessbestämmelserna. Enligt 7 kap. 29 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) kan en myndighet lämna ut uppgifter ur sekretessbelagda handlingar, om det i lag särskilt har tagits in uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. Det är viktigt att föreskriva om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter från en myndighet till en annan, eftersom flödet av uppgifter från informationsresursen mellan olika myndigheter bör tryggas. En förutsättning för utlämnande av sekretessbelagda uppgifter är att uppgifterna är nödvändiga med tanke på forskning, uppföljning och planering av nyttjandet av fiskbestånden och fisket samt för tillsyn och statistikföring. Kravet på nödvändighet anses bli uppfyllt till exempel när en myndighet sköter en uppgift som föreskrivs för myndigheten i denna lag, såsom ett beslut om fångstkvoter, och ärendet inte kan avgöras utan behandling av

sekretessbelagda uppgifter. Med övervakning avses i paragrafen en mer omfattande övervakning än fiskeövervakning, till exempel administrativ tillsyn över efterlevnaden av olika lagar.

I paragrafens sista moment föreskrivs det att de personuppgiftsansvariga var för sig beslutar om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska besluta om utlämnande av uppgifter ur de gemensamma register som avses i 94 § 3 och 6 punkten.

Utlämnandet av de uppgifter som anges i paragrafen och som samlats in i registren grundar sig på artikel 6.1 c och e i dataskyddsförordningen. Behandlingen av uppgifter i enlighet med det som anförs i paragrafen behövs för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige eller för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning, såsom det redan har framförts i specialmotiveringen till tidigare paragrafer. De uppgifter som lämnas ut kan också innehålla personuppgifter. Behandlingen och utlämnandet av uppgifter är proportionellt och förenligt med det allmänna intresset, eftersom registeruppgifterna gör det möjligt för myndigheterna att sköta sina uppgifter enligt denna lag på ett effektivt sätt, samt dessutom att de ändamål som nämns i 93 § förverkligas.

96 §. Utlämnande av uppgifter till utländska myndigheter och internationella organ. Termen fiskeriförvaltningens informationssystem i 1 mom. ändras för att motsvara terminologin i informationshanteringslagen så att 1 mom. i fortsättningen lyder: ”Uppgifter som ingår i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskeresurserna får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen eller i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till Europeiska kommissionen, till Europeiska fiskerikontrollbyrån och till de myndigheter som avses i internationella överenskommelser för fullgörande av de förpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.”

Den ändrade termen förtydligar och förenhetligar lagen om fiske, då fiskeriförvaltningens informationssystem inte längre nämns utan samma termer används i alla paragrafer om informationsresursen.

Till paragrafens andra moment fogas en bestämmelse om att jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med 1 mom. får lämna ut uppgifter som ministeriet fått av de personuppgiftsansvariga. Bestämmelser om detta behövs för att ministeriet kan bli tvunget att lämna ut samlad information.

Utlämnandet av de uppgifter som anges i paragrafen och som samlats in i registren grundar sig i regel på artikel 6.1 c och e i dataskyddsförordningen. Behandlingen av uppgifter i enlighet med det som föreslås i paragrafen behövs för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige eller som för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. De uppgifter som lämnas ut kan också innehålla personuppgifter. Behandlingen och utlämnandet av uppgifter är proportionellt och av allmänt intresse, eftersom registeruppgifterna gör det möjligt även för utländska myndigheter att sköta sina lagstadgade uppgifter.

98 §. Bemyndigande att utfärda förordning. Det bemyndigande att utfärda förordning som finns i paragrafen flyttas i förändrad form till 94 §.

99 §. Tillsynsmyndigheter och fiskeövervakare. Paragrafens sista moment ändras genom ett konstaterande om att en godkänd fiskeövervakare med fullmakt enligt lagen om fiske inte är behörig

att övervaka efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning som gäller kommersiellt fiske. Detta ger ändå fiskeövervakaren möjlighet att övervaka efterlevnaden av de bestämmelser i Europeiska unionens lagstiftning som gäller fritidsfiske. Detta gäller till exempel Forststyrelsens övervakare som har fått närings-, trafik- och miljöcentralens godkännande som fiskeövervakare.

Det är viktigt att ändra det sista momentet, eftersom Europeiska unionens råd den 27 oktober 2021 antog en förordning med bestämmelser om begränsningar av laxfiske vid fritidsfiske; (EU) 2021/1888 om fastställande för 2022 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) 2021/92 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten, nedan kallad TAC-förordning för Östersjön, och det är sannolikt att rådet även i fortsättningen kommer att utfärda bestämmelser om fritidsfiske. Fiskeövervakarna kan med stöd av den gällande lagen om fiske inte övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i fråga.

Lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) innehåller bestämmelser om verkställigheten av Europeiska unionens lagstiftning om tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken och om gärningar som strider mot den gemensamma fiskeripolitiken. Lagen tillämpas dock endast på kommersiella aktörer, och därför ska bestämmelserna om fritidsfiske tas in i lagen om fiske.

118 §. Fiskeförseelse. Till 1 mom. 10 punkten fogas ett omnämnande av att försummelse av skyldigheten enligt 90 § att anmäla kommersiella fiskares fångster är straffbar. Skyldigheten att anmäla fångster i inlandsvatten till Naturresursinstitutet har sedan den gällande lagen om fiske trädde i kraft delvis försummats, vilket talar för att försummelse av anmälan ska definieras som fiskeförseelse.

Till 1 mom. fogas en ny punkt 15, enligt vilken åsidosättande av den i 74 § föreskrivna anmälningsskyldigheten för utplanteringar är straffbar. Sanktionerna behövs eftersom det framkommit att anmälningsskyldigheten ofta åsidosatts. Ansvaret för anmälan ligger hos den på vars uppdrag utplanteringen sker, dvs. i praktiken beställaren och betalaren av utplanteringen. Denna aktör kan dock vid behov överlåta själva görandet av anmälan till en annan aktör genom överenskommelse, men ansvaret för anmälan kvarstår hos uppdragsgivaren. Dessutom ska även flyttning av fisk anmälas.

Till 1 mom. fogas en ny 16 punkt, enligt vilken det är straffbart att fånga lax vid fritidsfiske under en tid då fiske har förbjudits eller att överskrida den fångstkot som fastställts för fiskaren i strid med bestämmelserna i TAC-förordning för Östersjön.

Europeiska unionens råd fördelar årligen fiskemöjligheter för de flesta kommersiella fiskbestånden. För dessa meddelas totala tillåtna fångstmängder (TAC). På grundval av vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (ICES) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) lämnar kommissionen sitt förslag om TAC-kvoter till rådet i slutet av varje år. Rådet kan samtidigt utfärda bestämmelser också om fritidsfiske. Exempelvis i artikel 9 i Europeiska unionens råds TAC-förordning för Östersjön av den 27 oktober 2021, som nämns i specialmotiveringen till föregående paragraf, finns bestämmelser om fritidsfiske efter lax till havs. Eftersom förordningen i fråga är direkt tillämplig nationell rätt och fiske i strid med dess bestämmelser om fritidsfiske inte är belagt med sanktioner någon annanstans, behövs bestämmelser om sanktioner i lagen om fiske. Sanktioner har bedömts vara nödvändiga, eftersom annan samhällelig styrning inte uppfattas som en tillräckligt effektiv metod när det gäller hållbart nyttjande och hållbar vård av naturresurser. Det finns dessutom behov av nationella bestämmelser om detta, eftersom medlemsländerna är skyldiga att se till att det

vid överträdelse av EU:s bestämmelser om fiske är möjligt att påföra sanktioner på grund av förpliktelse i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen.

Motsvarande bestämmelser om fritidsfiske ingår i rådets förordning 2022/2090 av den 27 oktober 2022 om fiskemöjligheterna i Östersjön för 2023. I paragrafen kan således inte tas in någon exakt hänvisning till författningens nummer, eftersom lagen om fiske då kan behöva ändras varje år.

Dessutom föreslås det att det till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. med en bestämmelse om att straffbarheten för försummelse av skyldigheten att anmäla uppgifter enligt en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av det föreslagna nya 62 a § 3 mom. förutsätter en högre grad av uppsåt än oaktsamhet. Bestämmelsen ska på det sätt som den straffrättsliga legalitetsprincipen kräver innehålla en saklig beskrivning av den straffbara gärningen. Försummelse av anmälningsskyldigheten ska vara straffbar om den begåtts uppsåtligt och för den kan, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, dömas ut böter för fiskeförseelse. Det kan anses motiverat att graden av tillräknande föreslås vara uppsåt, eftersom en person till exempel kan fylla i en fångstanmälan helt korrekt i övrigt, men av oaktsamhet anteckna fel fiskart i anmälan. Ibland kan det vara svårt att identifiera arter, och då kan en fiskare av oaktsamhet göra sig skyldig till en gärning för vilken han eller hon borde dömas till straff. Därför behöver straffbarhetströskeln höjas. Försummelse av anmälningsskyldigheten förutsätter således uppsåt.

Målet med sanktioner för försummelse av anmälningsskyldigheten är att säkerställa att anmälningar görs och att syftet med anmälningsskyldigheten därigenom uppnås, det vill säga att förse beslutsfattarna med uppgifter om fiske vid fritidsfiske så att fisket kan organiseras på ett hållbart sätt och fiskbestånden tryggas. Eftersom anmälan inte behöver göras så snart fångsten har fångats, utan en tidsfrist för anmälan fastställs genom förordning av statsrådet, kan tillsynen över anmälningsskyldigheten inte utövas som en del av en enskild övervakningshändelse. Tillsynen över försummelse av anmälningsskyldigheten ska närmast utövas av närings-, trafik- och miljöcentralerna i efterhand som en del av de övriga tillsynsåtgärderna, om det finns misstanke om uppenbart uppsåt. De fiskeövervakare som godkänts av närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar dock inte fullgörandet av anmälningsskyldigheten, eftersom de inte har tillgång till de uppgifter som behövs.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

De föreslagna lagändringarna innehåller bemyndiganden att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om anmälanens form, innehåll och tidsfristen för anmälan får enligt 62 § i lagen om fiske utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I 62 a § föreskrivs det om skyldigheten att anmäla fångst i fritidsfiske. Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om de fiskarter och fiskbestånd för vilka en fångstanmälan ska göras samt om anmälan om fångstområde, fiskeredskap, fiskstorlek, eventuell fenklippning och om anmälan geografiska tillämpningsområde, form och annat sådant innehåll av teknisk natur som anmälan förutsätter och om tidsfristen för anmälan genom förordning av statsrådet.

I 90 § i lagen om fiske föreskrivs det om skyldigheten att anmäla fångster från kommersiellt fiske i inlandsvatten. Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om den journal som avses i 1 mom. och om de uppgifter som ska lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen samt om tidpunkterna för lämnande av uppgifter genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I 94 § i lagen om fiske föreskrivs det om strukturen hos och innehållet i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om strukturen hos informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna samt om säkerställandet av registrens och datamängdernas interoperabilitet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 januari 2024.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Jämlikhet

Grundlagens 6 § 1 mom. uttrycker ett krav på juridisk likabehandling och idén om faktisk jämlikhet. Enligt grundlagsutskottets utlåtande riktas bestämmelsen också till lagstiftaren. Människor ska behandlas lika i liknande fall, och det är inte möjligt att genom lag godtyckligt försätta människor eller grupper i en mer eller mindre fördelaktig ställning gentemot varandra. Grundlagsutskottet har dessutom ansett att jämlikhetssynpunkter är av betydelse både när man beviljar medborgarna förmåner och rättigheter enligt lag och när man ålägger dem skyldigheter (GrUU 31/2014 rd). Grundlagens jämlikhetsbestämmelse förhindrar ändå inte alla slag av åtskillnad mellan människor. Åtskillnaden kan också grunda sig på ett i princip förbjudet skäl som nämns i diskrimineringsbestämmelsen. Det väsentliga är om det är möjligt att motivera åtskillnaden på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna.

FN:s konvention om barnets rättigheter (FördrS 59–60/1991, barnkonventionen) är en människorättskonvention som gäller som lag och berör alla under 18 år. Det betydelsefulla i den nu föreslagna regleringen med tanke på barnkonventionen är i synnerhet konventionsstaternas skyldighet att uppmuntra tillhandahållandet av lämpliga och lika möjligheter till kulturell och konstnärlig verksamhet samt till rekreations- och fritidsverksamhet. Propositionen stöder barnets rättigheter genom att utesluta barn under 16 år från anmälningsskyldigheten, även om förslaget samtidigt också delvis försätter minderåriga i sinsemellan olika ställning. Syftet är att avvika från likställhetsprincipen för att skydda de grundläggande rättigheterna till miljö.

Enligt artikel 1 i barnkonventionen avses med barn varje människa under 18 år. De nu föreslagna bestämmelserna innebär att barn i olika åldrar försätts i sinsemellan olika ställning beroende på ålder. Bakgrunden till åldersgränsen är Naturresursinstitutets uppskattning av antalet fiskare under 18 år 2018, varvid 27 000 fiskare under 18 år skulle ha omfattats av skyldigheten att anmäla fångst. Om ingen fångstanmälan fås av minderåriga fiskare som inte berörs av anmälningsskyldigheten, saknas ur statistiken sannolikt fångstuppgifter som är viktiga med tanke på ordnandet av nyttjande och vård av fiskbestånden. Att ålägga 16 år fyllda personer den föreslagna anmälningsskyldigheten är motiverat av det skäl att personer i den åldern ofta klarar av att fiska självständigt och också anmäla sin fångst. Dessutom bedöms iakttagandet av anmälningsskyldigheten inte heller vara särskilt betungande för personer som fyllt 16 år, vilket gör att åtgärden står i rätt proportion till uppnåendet av målet.

Med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna som garanteras i grundlagen är den föreslagna skyldigheten att anmäla fångst kopplad till den jämlikhet som garanteras i 6 §. Alla 16 år fyllda fritidsfiskare ska lämna fångstanmälan. Fritidsfiskarna behandlas i förslaget delvis olika på basis av ålder. Grundlagsutskottet har bedömt jämlikhetsbestämmelsen och försättandet av olika grupper i olika ställning i en liknande situation, och ansett att detta är oproblemiskt ur grundlagsperspektiv om det finns godtagbara skäl till åtskillnaden med utgångspunkt i de

grundläggande fri- och rättigheterna. De godtagbara argumenten måste också stå i ett sakligt och nära samband med lagens syfte (se t.ex. GrUU 8/2010 rd, s. 3).

När det gäller personer under 16 år har man identifierat utmaningar med digital anmälan via mobilapplikationen, då det krävs stark autentisering för att logga in i applikationen. Grundlagsutskottet har fäst uppmärksamhet vid barns faktiska möjligheter att använda digitala tjänster som kräver stark autentisering, särskilt de som har det sämst ställt (GrUU 35/2021). Trots att fångstanmälan också kan göras till pappers, anses det ändå inte nödvändigt att ålägga under 16-åringar en anmälningsskyldighet.

I bestämmelsen om anmälningsskyldighet beaktas bl.a. åldersfördelningen bland 16 år fyllda fiskare, och det faktum att alla inte har tillgång till en smarttelefon. Målet är därför att skapa tillräckligt många olika metoder för att lämna fångstanmälan, dvs. via mobilapplikation, till pappers samt digital anmälan via dator.

Skyddet för personuppgifter

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Enligt grundlagsutskottets praxis begränsas lagstiftarens spelrum utöver av denna bestämmelse också av att skyddet för personuppgifter delvis omfattas av skyddet för privatlivet, som tryggas i samma moment. Grundlagsutskottet har ansett att lagstiftaren ska trygga skyddet för personuppgifter på ett sätt som är godtagbart med avseende på de grundläggande fri- och rättigheterna överlag ([GrUU 18/2012 rd](#), s. 2). Grundlagsutskottet har i sin vedertagna praxis betonat att reglering på lagnivå om behandling av personuppgifter ska vara heltäckande och detaljerad (se t.ex. [GrUU 31/2017 rd](#), s. 2).

Lagstiftarens prövning är bunden av att de regleringsobjekt som är viktiga med tanke på skyddet av personuppgifter är åtminstone registreringens syfte, innehållet i de personuppgifter som ska införas, deras tillåtna användningsändamål, inklusive möjligheten att lämna ut uppgifter, uppgifternas förvaringstid i personregistret och den registrerades rättsskydd. Regleringen om dessa omständigheter på lagnivå ska vara heltäckande och detaljerad ([GrUU 51/2002 rd](#), s. 2/I och [GrUU 35/2004 rd](#), s. 2/II).

Enligt artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (2000/C 364/01) har var och en rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne. Dessa uppgifter ska behandlas lagenligt för bestämda ändamål och på grundval av den berörda personens samtycke eller någon annan legitim och lagenlig grund. Var och en har rätt att få tillgång till insamlade uppgifter som rör honom eller henne och att få rättelse av dem. I artikel 52 i stadgan föreskrivs det om förutsättningarna för begränsning av de grundläggande rättigheterna. Enligt artikel 52.1 i stadgan ska varje begränsning i utövandet av rättigheterna vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning (2016/679 (EU), dataskyddsförordningen) är direkt tillämplig nationell lagstiftning. Förordningen ger dock medlemsstaterna nationellt handlingsutrymme i likhet med ett direktiv. Genom nationell lagstiftning är det på de villkor som anges i den förordningen möjligt att precisera bestämmelserna i förordningen. Dessutom gör förordningen det i vissa situationer möjligt att genom nationell lagstiftning föreskriva om undantag från de rättigheter och skyldigheter som anges i förordningen. Förordningen innehåller bestämmelser om vilka rättigheter och skyldigheter det är möjligt att medge undantag

från och om förutsättningarna för undantag. Enligt grundlagsutskottet är det viktigt att det i den mån som EU-lagstiftningen kräver reglering på det nationella planet eller möjliggör sådan tas hänsyn till de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer när det nationella handlingsutrymmet utnyttjas (GrUU 1/2018 rd och GrUU 25/2005 rd).

De föreslagna bestämmelserna har betydelse med tanke på skyddet för personuppgifter enligt 10 § 1 mom. i grundlagen och offentligheten enligt 12 § 2 mom. i grundlagen. En fiskare som gör fångstanmälan via mobilapplikationen måste logga in i tjänsten via stark autentisering, vilket innebär att systemet lagrar fiskarens namn, adress och personbeteckning. Dessutom ska fiskaren anmäla uppgifter om fångsten och fångsthändelsen. Samma uppgifter samlas in, med undantag för personbeteckning, också då fångstanmälan görs till pappers eller digitalt på annat sätt. De insamlade uppgifterna utgör ett personuppgiftsregister i anslutning till fångstregistret. I fråga om de föreslagna bestämmelserna iakttas dataskyddslagen (1050/2018) i behandlingen av personuppgifter. Som insamlare och behandlare av uppgifter fungerar Naturresursinstitutet, som i 2 § 2 mom. i statistiklagen (280/2004) definieras som en statistikmyndighet, vilket innebär att lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas på institutets verksamhet i anslutning till informationssystem.

Anmälningskyldighetens förhållande till den samiska fiskekulturen

Den föreslagna skyldigheten att anmäla fångst har en koppling till 17 § 3 mom. i grundlagen, som omfattar den konstitutionella grunden för samernas ställning. Enligt bestämmelsen har samerna såsom urfolk rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur.

Den föreslagna skyldigheten att anmäla fångst innehåller ett krav på att anmäla fångstområde för fångsten. Fångstplatserna anses höra till den traditionella kunskapen i samisk kultur, vars hemlighållande är viktigt med tanke på överföringen av samisk kultur och traditionell kunskap. Finland har ratificerat FN:s konvention om biologisk mångfald (The United Nations Convention on Biological Diversity CBD, nedan *biodiversitetskonventionen*), vars mål är bevarande av ekosystem och djur- och växtarter, hållbart utnyttjande av naturresurser samt rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid utnyttjande av genetiska resurser.

Artikel 8(j) i biodiversitetskonventionen ålägger parterna att bevara, bibehålla och skydda kunskap och sedvänjor hos urfolken som är relevanta för bevarandet och det hållbara nyttjandet av biologisk mångfald,

De uppgifter om fångstområdet som ska samlas in i samband med fångstanmälningar innebär för den samiska kulturens del att fångstplatser som ska betraktas som traditionell kunskap registreras i det fångstregister som förvaltas av Naturresursinstitutet med samma noggrannhet som andra fångstområden utan någon information om att det är fråga om en fångstplats som hör till den samiska kulturen. Den föreslagna regeringspropositionen förutsätter dock inte att exakta fångstplatser anges, utan med stöd av bemyndigandet att utfärda förordning kan det förutsättas att fångstområdet anges. Dessutom ska Naturresursinstitutet i regel inte lämna ut exakta identifierbara uppgifter, utan uppgifterna ska förenklas i samband med insamlingen, varvid exakta fångstplatser inte kan lokaliseras efter det att uppgifterna har samlats in, trots att fiskaren har uppgett dem som sådana.

Grundlagsutskottet har i samband med fiskeavtalet och fiskestadgan för Tana älv och i samband med stiftandet av lagen om sättande i kraft av avtalet för Tana älv bedömt hur det fångstregister som används för Tana älv förhåller sig till skyddet för personuppgifter. Utskottet har konstaterat att man enligt grundlagsutskottets etablerade praxis vid bedömningen av register som innehåller personuppgifter i synnerhet bör fästa uppmärksamhet vid registreringens syfte, innehållet i de

registrerade personuppgifterna, uppgifternas tillåtna användningsändamål, uppgifternas tillförlitlighet, förvaringstiden för uppgifterna och den registrerades rättsskydd. Dessutom har utskottet framfört den etablerade åsikten att regleringen av de ovannämnda faktorerna ska vara omfattande och detaljerad på lagnivå. Grundlagsutskottet har också konstaterat att de uppgifter som antecknas i fångstregistret för Tana älv inte verkar innehålla känslig information (GrUU 5/2017 rd).

Den nu föreslagna ändringen av lagen om fiske ifråga om fångstanmälan skiljer sig inte märkbart från de uppgifter som antecknas i Tana älvs fångstregister. Vid fiske i Tana älv antecknas i fångstregistret den zon där fisket bedrivits, medan man i fångstanmälan som föreslås för lagen om fiske anmäler det område där fisket skett, men ingen exakt plats.

Ansvar för miljön

De föreslagna bestämmelserna är också kopplade till bestämmelsen om miljöansvar i 20 § i grundlagen. Enligt 20 § 1 mom. i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt 2 mom. i den paragrafen ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Bestämmelsen om miljöansvar är avsedd att först och främst påverka lagstiftarens och andra normgivares verksamhet (RP 309/1993 rd, s. 70/II). Den uppgift att producera information om fiskbestånden som i 19 a § föreslås för Naturresursinstitutet är ett sätt att fullgöra det allmännas skyldighet att verka för miljön enligt bestämmelsen om miljöansvar, medan den skyldighet att anmäla fångst som åläggs fritidsfiskarna bidrar till att fullgöra det kollektiva ansvaret för naturen och dess mångfald.

Det har ansetts att tillgodoseendet av de grundläggande miljö rättigheterna förutsätter samordning av lagstiftningen och ett omfattande samarbete mellan olika aktörer, så att miljöansvarets dimensioner kan beaktas i regleringen. Ändamålet för fångstregistret för fritidsfiske är att producera information om fiskbestånden som kan användas av olika aktörer inom fiskeribranschen, vilket ökar samarbetet mellan olika aktörer i fiskeribranschen.

Grundlagens 20 § motsvarar 14 a § i den tidigare regeringsformen, och enligt motiveringen till den (RP 309/1993 rd) avser paragrafen att betona att det till skyddet för naturen och den övriga miljön ansluter sig också sådana värden, som inte kan återföras som individers fri- och rättigheter. Till denna del kan allas förpliktelser gentemot naturen anses antingen ha sin utgångspunkt i naturens egenvärde eller vara ett uttryck för en rättighet som odelad tillkommer alla människor. Som dylika subjekt för en mänsklig rättighet kan man också betrakta kommande generationer. Bestämmelsen är enligt motiveringen avsedd att förverkligas genom stöd och förmedling av annan lagstiftning. Bestämmelsen omfattar både förhindrande av ödeläggning av miljön eller miljöförstöring och aktiva åtgärder för att gagna miljön. Delområden i den biologiska mångfald, som avses i bestämmelsen, är bl.a. djur- och växtrikets genetiska rikedom samt ett effektivt skydd för alla icke-förnybara naturresurser.

Genom den nu föreslagna ändringen i lagen om fiske som gäller skyldigheten att anmäla fångst strävar man efter att myndigheterna ska få tillgång till de uppgifter som behövs för skydd av fiskbestånden, så att också kommande generationer kan njuta av vildfisk. Genom anmälnings-skyldigheten strävar man dessutom efter att uppfylla syftet i 1 § i den gällande lagen om fiske att ordna nyttjandet och vården av fiskresurserna på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt, så att en uthållig och mångsidig avkastning av fiskresurserna, fiskbeståndens naturliga livscykel samt mångfalden hos och skyddet av fiskresurserna och den övriga vattennaturen tryggas. Detta bidrar till att fullgöra skyldigheterna i 20 § i grundlagen.

Utvecklandet av fångstanmälan och därigenom förvaltningen av information om fiskbestånden främjar ansvaret för naturen och dess mångfald enligt 20 § i grundlagen. Samtidigt tar dock regleringen hänsyn till den skyldighet som gäller skydd för privatliv som föreskrivs i 10 § grundlagen. Fiskarens personliga uppgifter behandlas i regel inte tillsammans med fångstuppgifterna och de lämnas inte heller ut, förutom i noggrant och separat angivna situationer till myndigheter.

Utlämnande av uppgifter

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, offentlighetslagen) är en allmän förvaltningslag som förpliktar myndigheterna och vissa andra aktörer. Enligt förslaget samlar Naturresursinstitutet in fångstanmälningar i sitt register. Naturresursinstitutet har möjlighet att i enlighet med offentlighetslagen lämna ut de uppgifter om fiskbestånd som samlats in i samband med fångstanmälan. Utgångspunkten är att uppgifterna som lämnas ut inte innehåller namn, adress och andra kontaktuppgifter eller personbeteckning för den som gjort fångstanmälan. Uppgifter lämnas ut i situationer där lämnandet av uppgifter är nödvändigt för att kunna ordna nyttjande och vård av fiskbestånden.

I samband med fångstanmälan samlar Naturresursinstitutet också in personuppgifter. På utlämnandet av personuppgifter ur fångstregistret för fritidsfiske i form av en kopia, en utskrift eller i digital form tillämpas 16 § 3 mom. i offentlighetslagen. Denna bestämmelse i offentlighetslagen innebär i praktiken att utlämnandet av offentliga uppgifter ur fångstregistret begränsas av bestämmelserna om skydd för personuppgifter. En central begränsning av skyddet för och utlämnandet av personuppgifter är att de personuppgifter som lämnas ut ska vara nödvändiga för det användningsändamål för vilket de lämnas ut. Syftet med kravet på att användningsändamålet ska vara nödvändigt är att skydda det privatliv som avses i 10 § 1 mom. i grundlagen. Att i stor utsträckning koppla utlämnandet av uppgifter till användningsändamålet innebär en begränsning av offentlighetsprincipen. Grundlagsutskottet har ansett att främjande av en annan grundläggande rättighet kan vara ett sådant tvingande skäl som ger möjlighet att med stöd av 12 § 2 mom. i grundlagen särskilt begränsa offentligheten hos upptagningar som innehas av myndigheterna (GrUU 2/2008 rd). Utlämnande av personuppgifter som samlats in i fångstregistret kan bli aktuellt till exempel i situationer där kvoter för den fångst som tas ut fastställs per person genom lag eller en förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet som utfärdats med stöd av lag, och uppfyllandet av dessa kvoter bör i enskilda fall granskas. Dessutom kan det vara nödvändigt att lämna ut personuppgifter för tillsynen över försummelse av anmälningskyldigheten. Personuppgifter kan endast lämnas ut till myndigheter.

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar. I förarbetena till reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna konstateras att tryggandet av en tillräcklig offentlighet är en förutsättning för individens möjlighet att inverka på och delta i den samhälleliga verksamheten och att offentligheten också är en förutsättning för kritik och övervakning av maktutövningen och myndigheternas verksamhet. I förarbetena till reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna konstateras att handlingars offentlighet inte utsträcker sig endast till sakägarna utan till hela allmänheten. I förarbetena till reformen konstateras dessutom att handlingars offentlighet är huvudregeln och att det är uppenbart att man ibland måste avvika från den på grund av olika viktiga intressen. Ett av exemplen som nämns är skydd för privatlivet. I förarbetena konstateras dessutom att handlingsoffentlighetens ställning som en grundläggande

fri- och rättighet innebär att också begränsningarna i lag ska vara så små som möjligt (RP 309/1993 rd, s. 62).

Fångstregistret ska innehålla olika uppgifter om hotade fiskarter, såsom uppgifter om deras position (ungefärlig), antal och individstorlek. Skyddet av hotade arter förutsätter att uppgifterna om deras förekomst inte i princip är offentliga, varvid man exempelvis kan minska fisketrycket på områdena i fråga. I 24 § 14 punkten i offentlighetslagen föreskrivs det att sekretessbelagda myndighetshandlingar är, om inte något annat föreskrivs särskilt, handlingar som innehåller uppgifter om utrotningshotade djur- eller växtarter eller skydd av värdefulla naturområden, om utlämnandet av uppgifter ur dessa skulle äventyra skyddet av djur- eller växtarten eller naturområdet i fråga

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter som samlats i fångstregistret kan ändå vara nödvändigt mellan fiskeriförvaltningens olika myndigheter. Bestämmelser om detta finns i 95 a § i lagförslaget. Vid bedömningen av bestämmelser om myndigheternas rätt att få och skyldighet att lämna ut information med avseende på skyddet för privatliv och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen har grundlagsutskottet noterat bl.a. vad och vem rätten att få information gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet. Myndigheternas rätt att få och möjlighet att lämna ut uppgifter har enligt utskottet kunnat gälla "behövliga uppgifter" för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över innehållet i de avsedda uppgifterna. Om informationsinnehållen däremot inte anges i form av en förteckning, ska det i lagstiftningen ingå ett krav på "att informationen är nödvändig" för ett visst ändamål. Å andra sidan har utskottet ansett att grundlagen inte tillåter en mycket vag och ospecificerad rätt att få uppgifter, låt vara att den är knuten till nödvändighetskriteriet (se t.ex. GrUU 62/2010 rd, s. 4/I och GrUU 59/2010 rd, s. 4/I).

I den föreslagna 95 a § föreskrivs att registeruppgifter i enlighet med 94 § i lagen om fiske, som också inkluderar personuppgifter, i vissa situationer kan lämnas ut ur informationsresursen för nyttjande och vård av fiskeresurserna från en myndighet till en annan. I den nya 95 a § föreskrivs det noggrant om ändamålet med uppgifterna, och utlämnandet av uppgifter är bundet till nödvändighetskriteriet.

Enligt definitionsbestämmelsen i artikel 4 i dataskyddsförordningen avses med personuppgifter varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person, varvid en identifierbar fysisk person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet. Enligt skäl 26 i dataskyddsförordningen bör principerna för dataskyddet gälla all information som rör en identifierad eller identifierbar fysisk person. Också personuppgifter som har pseudonymiserats och som skulle kunna tillskrivas en fysisk person genom att kompletterande uppgifter används bör anses som uppgifter om en identifierbar fysisk person.

Grundlagsutskottet har ansett att också personuppgifter som ursprungligen varit känsliga effektivt kan behandlas anonymiserade utan att skyddet för privatlivet eller personuppgifter äventyras. Det är ändå väsentligt att en effektiv anonymisering även ges en säker rättsgrund (GrUU 1/2018 rd). Uppgifterna i fångstanmälan och de tillhörande personregisteruppgifterna i det aktuella lagförslaget kan effektivt anonymiseras och uppgifterna innehåller egentligen inga känsliga personuppgifter.

I propositionen anses det att insamlandet eller utlämnandet av uppgifter i fångstregistret inte handlar om omständigheter som hör till kärnan i integritetsskyddet, i synnerhet då man beaktar att fångstuppgifterna i regel behandlas och lämnas ut utan namn-, adress- och andra uppgifter eller personbeteckning som tillhör dem som gjort anmälan eller andra fysiska personer.

Straffbestämmelser

Enligt 80 § i grundlagen ska det genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bestämmelsen förutsätter att alla centrala bestämmelser som påverkar individens rättsliga ställning ska utfärdas genom lag.

Den straffrättsliga legalitetsprincipen i grundlagens 8 § innefattar ett krav på exakt reglering. Principen innebär att brottsrekvisitet ska anges tillräckligt exakt i lagen för att det utifrån lydelsen ska gå att sluta sig till om en åtgärd eller försummelse är straffbar eller inte. Hur strängt ett straff är och straffet i sig ska vara i proportion i förhållande till varandra. Kravet på proportionalitet förutsätter å sin sida en noggrann avvägning av om det är nödvändigt att kriminalisera en handling för att skydda det bakomliggande rättsobjektet. Det gäller på denna punkt att avgöra om samma syfte kan nås på något annat sätt som innebär ett mindre ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheterna än kriminalisering. Bestämmelserna ska också ha en förebyggande effekt.

De föreslagna bestämmelserna i 118 § är förenliga med proportionalitetsprincipen. Genom de kriminaliseringar som ingår i paragrafen strävar man efter att genom efterlevnaden av bestämmelserna förverkliga det miljöansvar enligt i grundlagens 20 §, eftersom annan samhällelig styrning inte uppfattas som ett tillräckligt effektivt medel när det är fråga om hållbar användning och vård av naturresurser. De anmälningar om kommersiellt fiske i inlandsvatten som avses i 90 § i den gällande lagen och de anmälningar om utplantering av fisk som avses i 74 § i den gällande lagen har försummats i den mån att man inte kan uppnå målet med andra metoder. Det har bedömts finnas ett vägande samhälleligt behov av att komplettera straffbestämmelsen och grunder som är godtagbara med tanke på systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna.

I det föreslagna 118 § 4 mom., som gäller försummelse av anmälningsskyldigheten enligt den nya 62 a §, ingår på det sätt som förutsätts i den straffrättsliga legalitetsprincipen sakliga beskrivningar av de gärningar som är avsedda att vara straffbara samt en exakt hänvisning till den bestämmelse mot vilken gärningen är straffbar. I propositionen föreslås det att graden av tillräknande är uppsåt. Det kan anses motiverat att graden av tillräknande föreslås vara uppsåt, eftersom en person till exempel kan fylla i en fängstanmälan helt korrekt i övrigt, men av oaktsamhet anteckna fel fiskart i anmälan. På grund av svårigheterna att identifiera olika arter har det bedömts att det vara oproportionerligt att påföra straff på grund av fiskarens uppenbara misstag. Dessutom har anmälningsskyldighet ålagts dem som fyllt 16 år, dvs. också minderåriga är anmälningsskyldiga. Detta stöder också att försummelse av anmälningsskyldigheten knyts till uppsåtsvillkoret.

Enligt den föreslagna 118 § 1 mom. 16 punkten ska ”Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i vid fritidsfiske fångar lax under en tid då fiske har förbjudits eller överskrider den fångstkot som fastställts för fiskaren i strid med bestämmelserna i Europeiska unionens råds förordning om fastställande av fiskemöjligheterna i Östersjön, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.”. Bestämmelsen är en så kallad straffbestämmelse in blanco. Även om det inte går att i bestämmelsen exakt hänvisa till rådets förordning, eftersom förordningens namn och författningsnummer kan ändras årligen, har man dock försökt precisera de straffbara gärningarna genom att tydligt beskriva vilken verksamhet som är straffbar (fångar lax under en tid då fiske har förbjudits eller överskrider den fångstkot som fastställts för fiskaren). Dessutom har man i bestämmelsen försökt hänvisa till förordningen så noggrant som möjligt. Bestämmelsen är jämförbar med 118 § 1–5 punkten i den gällande lagen. Det är alltså fråga om en förseelse av samma slag som i de ovannämnda punkterna. Därför föreslås det nu ett lika strängt straff som i de ovannämnda fallen.

Utskottet underströk i samband med reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna att målet bör vara att de kedjor av bemyndiganden som blankettbestämmelserna kräver är exakt angivna och att de materiella bestämmelser som utgör ett villkor för straffbarhet avfattas med den exakthet som krävs av straffbestämmelser och att det av det normkomplex som bestämmelserna ingår i framgår att brott mot dem är straffbart. Också i den bestämmelse som inbegriper själva kriminaliseringen bör det finnas en saklig beskrivning av den gärning som avses bli kriminaliserad ([GrUB 25/1994 rd](#), s. 8/II). Enligt grundlagsutskottets nyare praxis har utskottet ansett att det behövs preciseringar genom mer exakta hänvisningar och rekvisitelement även om regleringen i sig inte har blivit problematisk i konstitutionellt hänseende (GrUU 53/2018 rd, s. 3).

De beskrivningar av gärningar som nu föreslås bli fogade till förseelserna i 118 § är noggrant avgränsade och de sanktioner som följer av dem är proportionerliga och enhetliga.

På de grunder som nämns ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om fiske (379/2015) 98 §,
ändras 19 § 3 mom., 62 §, rubriken för 90 §, 90 § 1 och 3 mom., 92–96 §, 99 § 3 mom. samt
118 § 1 mom. 10 punkten,
av dem 92 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 92/2019 och 118 § 1 mom. 10 punkten sådan
den lyder i lag 177/2017, samt
fogas till lagen nya 19 a, 62 a och 95 a §, till 118 § 1 mom., sådant det lyder i lag 177/2017,
nya 15 och 16 punkter samt till 118 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 997/2016 och
177/2017, ett nytt 4 mom. som följer:

3 kap

Fiskeriorganisationer och deras uppgifter

19 §

Fiskerimyndigheter

På ett statsägt vattenområde svarar Forststyrelsen för de uppgifter, rättigheter och skyldigheter
som enligt denna lag hör till ägaren av vattenområdet.

19 a §

Naturresursinstitutets uppgift som informationsproducent

Naturresursinstitutet producerar information om fiskbestånden och fisket och utför uppgifter
som hänför sig till uppföljningen av dessa. Naturresursinstitutet utarbetar vart tredje år en rap-
port om fiskbeståndens tillstånd och fisket i Finland, både i havsområdet och i inlandsvatten.

6 kap

Styrning och begränsning av fisket

62 §

Anmälan om bifångst

Innehavaren av ett fångstredskap ska utan dröjsmål underrätta Naturresursinstitutet om en säl
eller val fastnat i fångstredskapet. Innehavaren av ett fångstredskap ska utan dröjsmål underrätta
Forststyrelsen om en saimenvikare fastnat i fångstredskapet.

Närmare bestämmelser om anmälan form, innehåll och tidsfristen för anmälan får utfärdas
genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

62 a §

Anmälan om fångst i fritidsfiske

Varje 16 år fylld utövare av fritidsfiske ska inom det område som omfattas av anmälnings-skyldigheten inom utsatt tid göra en fångstanmälan om fångad fisk, om fiskeredskap som använts och om fångstområde, om det behövs för att planera och ordna ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av arten eller stammen i fråga eller för att säkerställa en naturlig livscykel eller för att ordna uppföljning av en främmande art. Fångstanmälan ska lämnas till Naturresursinstitutet. Fångstanmälan ska också göras för tillbakasläppt fisk.

Den som ordnar en tillställning inom fisketurismen kan med avvikelse från 1 mom. anmäla kundens eller kundgruppens fångst per fiskeresä.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de fiskarter och fiskbestånd för vilka en fångstanmälan ska göras samt om anmälan om fångstområde, fiskeredskap, fiskstorlek, eventuell fenklippning och om anmälan geografiska tillämpningsområde, form och annat sådant innehåll av teknisk natur som anmälan förutsätter och tidsfristen för anmälan.

10 kap

Kommersiellt fiske

90 §

Skyldighet att anmäla fångster från kommersiellt fiske i inlandsvatten

Kommersiella fiskare är skyldiga att journalföra det fiske de bedriver annanstans än på havsområdet och att minst en gång per kalenderår till närings-, trafik- och miljöcentralen anmäla de fångster de har fångat eller de fångster som har fångats för deras räkning enligt fiskart, fångstområden, fiskefartygets registerbeteckning, landningsplatser för fångster samt de fångstredskap som använts vid fisket och den tid de använts för fångst. Anmälan ska också göras om kommersiellt fiske inte har bedrivits under kalenderåret i fråga.

Närmare bestämmelser om den journal som avses i 1 mom. och om de uppgifter som ska lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen samt om tidpunkterna för lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 kap

Fiskeriförvaltningens register

92 §

Informationsresurs för nyttjande och vård av fiskresurserna

Med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna avses de register och datamängder som avses i 94 § och som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna, Forststyrelsen, Naturresursinstitutet och fiskeriområdena är personuppgiftsansvariga för informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Varje personuppgiftsansvarig svarar för att de register som den för är uppdaterade, för de uppgifter som den har fört in i registren och för uppgifternas riktighet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och fiskeriområdet är gemensamt personuppgiftsansvariga för de register som avses i 94 § 1 mom. 3 och 6 punkten. Närings-, trafik- och miljöcentralen ansvarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter, allmänna verksamhet och tillgänglighet, uppgifternas integritet samt skydd eller bevaring av uppgifterna. Med avvikelse från det som sägs ovan är det dock fiskeriområdet som ansvarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter, om de personuppgifter som behandlas gäller en av fiskeriområdets uppgifter som fastställs i denna lag.

Varje personuppgiftsansvarig svarar för driften och utvecklingen av det informationssystem som är nödvändigt för förvaltningen av det register som den i enlighet med 94 § ansvarar för. Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet för driften och utvecklingen av närings-, trafik- och miljöcentralernas informationssystem. Livsmedelsverket producerar förvaltningstjänster och andra informationsförvaltningstjänster för de informationssystem som närings-, trafik- och miljöcentralen ansvarar för.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för driften och utvecklingen av informationsresursen samt de informationssystem som behövs för förvaltningen av den samt i enlighet med lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) för styrningen av interoperabiliteten mellan dem.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationsresursen och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och dataskyddslagen (1050/2018) tillämpas på behandlingen av personuppgifter. På behandling av personuppgifter tillämpas dock inte det som anges i artikel 18.1 a och b i den förordningen.

93 §

Syftet med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna

Informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna används för

- 1) fiskeövervakning och tillsyn över fiskeövervakarna,
- 2) planering och effektivisering av nyttjandet och vården av fiskresurserna,
- 3) uppföljning av fiskevårdsavgifterna och verifiering av betalningar i en i 92 § avsedd personuppgiftsansvarigs eller myndighets tjänst,
- 4) att ta reda på det totala antalet personer som har betalat fiskevårdsavgift,
- 5) fördelning av de medel som influtit i form av fiskevårdsavgifter,
- 6) myndigheternas informationsverksamhet,
- 7) fiskerirådgivning,
- 8) skötseln av andra uppgifter som hänför sig till fiske och vård av fiskbestånden, samt
- 9) forskning och upprättande av statistik samt för myndigheternas planerings-, tillsyns- och utredningsuppdrag.

94 §

Strukturen hos och innehållet i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna

Informationsresursen består av

- 1) ett register över kommersiella fiskare som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in kommersiella fiskares namn och personbeteckning, företags- eller organisationsnummer samt modersmål, uppgifter om den kommersiella fiskarens

hem- eller bosättningsort samt kontaktuppgifter, uppgift om till vilken i 88 § avsedd grupp av kommersiella fiskare fiskaren hör, uppgift om huruvida den kommersiella fiskaren bedriver fiske i inlandsvatten eller i havsområdet, uppgifter om fångstanmålningar samt uppgift om registreringens begynnelse- och sluttidpunkt,

2) ett register över fiskevårdsavgifter som Forststyrelsen är personuppgiftsansvarig för; i registret förs in namn, adress och födelse- och födelsetid för de i Finland stadigvarande bosatta personer för vars räkning fiskevårdsavgift har betalats, beloppet av betald fiskevårdsavgift, tid för betalningen samt tid för vilken fiskevårdsavgift har betalats, dessutom kan även andra kontaktuppgifter föras in,

3) ett register över ägarersättningar som närings-, trafik- och miljöcentralerna och fiskeriområdena är gemensamt personuppgiftsansvariga för; i registret förs in de uppgifter som avses i 84 §, kontaktuppgifterna för vattenområdets ägare eller kontaktpersoner,

4) ett utplanteringsregister som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs för varje utplantering av fisk in kontaktuppgifter till utplanteraren, anmälnaren och mottagaren av det utplanterade partiet, den art och det bestånd som utplanterats, det utplanterade partiets ursprung, sättfiskarnas storlek, ålder och antal samt plats och tid för utplanteringen,

5) ett register över fiskevårdsskyldigheter och fiskerihushållningsavgifter som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in uppgifter om planer som avses i 3 kap. 15 § i vattenlagen,

6) ett register över fiskeriområden som närings-, trafik- och miljöcentralerna och fiskeriområdena är gemensamt personuppgiftsansvariga för; i registret förs in fiskeriområdets namn, geografiska omfattning, ansvarspersoner, kontaktuppgifter och uppgifter som behövs för att ordna den stämma som utövar fiskeriområdets beslutanderätt,

7) ett register över fiskeövervakare som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in fiskeövervakarnas namn och fotografi samt födelsedatum, personbeteckning, godkännandets giltighetstid, fullmaktsgivaren, verksamhetsområdet och fullmaktens giltighetstid,

8) en datamängd som hänför sig till fiskereglering och som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i datamängden förs i fråga om fiskebegränsningar som grundar sig på denna lag och fiskebegränsningar som en myndighet meddelat med stöd av den in uppgifter om begränsningens typ och innehåll, begränsningsområdet och begränsningens varaktighet, samt

9) ett fångstregister för fritidsfiske som Naturresursinstitutet är personuppgiftsansvarigt för; i registret förs på basis av en fångstanmälan enligt 62 a § in fiskarens namn och adressuppgifter eller namnet på den som arrangerat en tillställning inom fisketurismen och arrangörens kontaktuppgifter, uppgifter om den fångade fisken, fångstredskapet, datumet och fångstområdet; Naturresursinstitutet ska bevara de personuppgifter som det fört in i registret åtskilt från övriga uppgifter som bevaras i registret; personuppgifter får behandlas i identifierbar form endast av de personer vid Naturresursinstitutet för vars uppgifter de är nödvändiga; Naturresursinstitutet ska utse dessa personer eller fastställa deras uppgifter.

I registren får föras in också andra uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppdrag som avses i 93 § samt sådana uppgifter som behövs med avseende på informationsresursens syfte, dock inte personuppgifter.

Närmare bestämmelser om strukturen hos informationsresursen för nyttjande och vård av fiskeresurserna samt om säkerställandet av registrens och datamängdernas interoperabilitet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

95 §

Rätt för de personuppgiftsansvariga för de register som ingår i informationsresursen att få uppgifter av myndigheter

Personuppgiftsansvariga har trots sekretessbestämmelserna rätt att av de myndigheter som för fiskefartygsregistret, trafik- och transportregistret och Ålands fartygsregister få sådana uppgifter om de i registren inskrivna fiskefartygen och om deras ägare och innehavare som är nödvändiga för skötseln av uppdrag som avses i 93 §.

95 a §

Utlämnande av uppgifter ur informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna

Uppgifter i informationsresursen får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut för obligatorisk kontroll enligt vattenlagen eller miljöskyddslagen (527/2014) eller för lärdomsprov, om utlämnandet av uppgifterna kan anses vara behövligt med stöd av forsknings- eller kontrollplanen och om forskningsarbetet har en ansvarig ledare eller en grupp som ansvarar för det. En förutsättning för att uppgifter ska få lämnas ut är dessutom att uppgifter om enskilda personer inte röjs för utomstående och att personuppgifterna förstörs när de inte längre behövs för forskningen eller för att säkerställa riktigheten av forskningsresultaten.

Varje personuppgiftsansvarig som avses i 94 § får trots sekretessbestämmelserna lämna ut nödvändiga uppgifter ur informationsresursen enligt 94 § till jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Forststyrelsen och Livsmedelsverket för forskning, uppföljning och planering av användningen av fiskbestånden och fisket samt för övervakning och framställning av statistik.

Forststyrelsen får i egenskap av personuppgiftsansvarig för registret över fiskevårdsavgifter trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter om betalda fiskevårdsavgifter till Naturresursinstitutet.

De personuppgiftsansvariga beslutar var för sig om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utlämnande av uppgifter ur de register som avses i 94 § 1 mom. 3 och 6 punkten.

96 §

Utlämnande av uppgifter till utländska myndigheter och internationella organ

Uppgifter som ingår i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen eller i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till Europeiska kommissionen, till Europeiska fiskerikontrollbyrån och till de myndigheter som avses i internationella överenskommelser för fullgörande av de förpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

De personuppgiftsansvariga beslutar var för sig om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet. Jord- och skogsbruksministeriet får i enlighet med 1 mom. lämna ut uppgifter som ministeriet fått av de personuppgiftsansvariga.

12 kap

Tillsyn och övervakning samt påföljder

99 §

Tillsynsmyndigheter och fiskeövervakare

En fiskeövervakare som avses i 1 mom. 5 punkten är dock inte behörig att övervaka efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning om den gemensamma fiskeripolitiken för kommersiellt fiske eller av den nationella lagstiftning som genomför den.

118 §

Fiskeförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

10) bryter mot den skyldighet att anmäla fångster som föreskrivs i 90 §, det förbud mot första försäljning som föreskrivs i 91 § eller det förbud mot försäljning av fredad fisk som föreskrivs i 55 §,

15) åsidosätter sin anmälningsskyldighet enligt 74 § i fråga om utplanteringar, eller
16) vid fritidsfiske fångar lax under en tid då fiske har förbjudits eller överskrider den fångstkvot som fastställts för fiskaren i strid med bestämmelserna i Europeiska unionens råds förordning om fastställande av fiskemöjligheterna i Östersjön,
ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.

Den som uppsåtligen försummar att anmäla uppgifter enligt en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 62 a § 3 mom. ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 17 november 2022

Statsminister

Sanna Marin

Jord- och skogsbruksminister Antti Kurvinen

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om fiske (379/2015) 98 §,
ändras 19 § 3 mom., 62 §, rubriken för 90 §, 90 § 1 och 3 mom., 92–96 §, 99 § 3 mom. samt
118 § 1 mom. 10 punkten,
av dem 92 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 92/2019 och 118 § 1 mom. 10 punkten sådan
den lyder i lag 177/2017, samt
fogas till lagen nya 19 a, 62 a och 95 a §, till 118 § 1 mom., sådant det lyder i lag 177/2017,
nya 15 och 16 punkter samt till 118 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 997/2016 och
177/2017, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 kap

Fiskerierorganisationer och deras uppgifter

19 §

Fiskerimyndigheter

Föreslagen lydelse

3 kap

Fiskerierorganisationer och deras uppgifter

19 §

Fiskerimyndigheter

Ett beslut som närings-, trafik- och miljö-
centralen har fattat med stöd av denna lag
samt de handlingar som hör till behandlingen
av ärendet får undertecknas maskinellt.

*På ett statsägt vattenområde svarar Forst-
styrelsen för de uppgifter, rättigheter och
skyldigheter som enligt denna lag hör till äga-
ren av vattenområdet.*

19 a §

***Naturresursinstitutets uppgift som inform-
ationsproducent***

*Naturresursinstitutet producerar informat-
ion om fiskbestånden och fisket och utför upp-
gifter som hänför sig till uppföljningen av
dessa. Naturresursinstitutet utarbetar vart
tredje år en rapport om fiskbeståndens till-
stånd och fisket i Finland, både i havsområdet
och i inlandsvatten.*

6 kap

Styrning och begränsning av fisket

6 kap

Styrning och begränsning av fisket

Gällande lydelse

62 §

Anmälan om bifångst

Innehavaren av ett fångstredskap ska utan dröjsmål underrätta Naturresursinstitutet om en säl eller tumlare fastnat i fångstredskapet.

Föreslagen lydelse

62 §

Anmälan om bifångst

Innehavaren av ett fångstredskap ska utan dröjsmål underrätta Naturresursinstitutet om en säl eller val fastnat i fångstredskapet. *Innehavaren av ett fångstredskap ska utan dröjsmål underrätta Forststyrelsen om en saimenvikare fastnat i fångstredskapet.*

Närmare bestämmelser om anmälans form, innehåll och tidsfristen för anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

62 a §

Anmälan om fångst i fritidsfiske

Varje 16 år fylld utövare av fritidsfiske ska inom det område som omfattas av anmälningsskyldigheten inom utsatt tid göra en fångstanmälan om fångad fisk, om fiskeredskap som använts och om fångstområde, om det behövs för att planera och ordna ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av arten eller stammen i fråga eller för att säkerställa en naturlig livscykel eller för att ordna uppföljning av en främmande art. Fångstanmälan ska lämnas till Naturresursinstitutet. Fångstanmälan ska också göras för tillbakaläppt fisk.

Den som ordnar en tillställning inom fisketurismen kan med avvikelse från 1 mom. anmäla kundens eller kundgruppens fångst per fiskeresä.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de fiskarter och fiskbestånd för vilka en fångstanmälan ska göras samt om anmälan om fångstområde, fiskeredskap, fiskstorlek, eventuell fenklippning och om anmälans geografiska tillämpningsområde, form och annat sådant innehåll av teknisk natur som anmälan förutsätter och tidsfristen för anmälan.

10 kap

Kommersiellt fiske

10 kap

Kommersiellt fiske

Gällande lydelse

90 §

Skyldighet att anmäla fångster

Kommersiella fiskare är skyldiga att journalföra det fiske de bedriver annanstans än på havsområdet och att minst en gång per kalenderår till Naturresursinstitutet anmäla de fångster de har fångat och de fångster som har fångats för deras räkning.

Närmare bestämmelser om journaler, fångstanmälningar och innehållet i dem samt om tidpunkterna för inlämning av anmälningarna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 kap

Fiskeriförvaltningens register

92 §

Fiskeriförvaltningens informationssystem

Med fiskeriförvaltningens informationssystem avses de register enligt 94 § som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

De register som ingår i fiskeriförvaltningens informationssystem förs av närings-, trafik- och miljöcentralerna, Forststyrelsen och Naturresursinstitutet. Det register över fiskeriområden som avses i 94 § 1 mom. 6 punkten förs av fiskeriområdena. Varje registerförare svarar för de uppgifter som den har fört in i registren och för deras riktighet. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av

Föreslagen lydelse

90 §

Skyldighet att anmäla fångster från kommersiellt fiske i inlandsvatten

Kommersiella fiskare är skyldiga att journalföra det fiske de bedriver annanstans än på havsområdet och att minst en gång per kalenderår till närings-, trafik- och miljöcentralen anmäla de fångster de har fångat eller de fångster som har fångats för deras räkning enligt fiskart, fångstområden, fiskefartygets registerbeteckning, landningsplatser för fångster samt de fångstredskap som använts vid fisket och den tid de använts för fångst. Anmälan ska också göras om kommersiellt fiske inte har bedrivits under kalenderåret i fråga.

Närmare bestämmelser om den journal som avses i 1 mom. och om de uppgifter som ska lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen samt om tidpunkterna för lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 kap

Fiskeriförvaltningens register

92 §

Informationsresurs för nyttjande och vård av fiskresurserna

Med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna avses de register och datamängder som avses i 94 § och som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna, Forststyrelsen, Naturresursinstitutet och fiskeriområdena är personuppgiftsansvariga för informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna. Varje personuppgiftsansvarig svarar för att de register som den för är uppdaterade, för de uppgifter som den har fört in i registren och för uppgifternas riktighet.

Gällande lydelse

förändret av register som hör till fiskeriförvaltningens informationssystem och för driften och utvecklandet av de datasystem som är nödvändiga för förvaltningen av registren.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationssystemet och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och dataskyddslagen (1050/2018) tillämpas på behandlingen av personuppgifter. På behandling av personuppgifter tillämpas också inte det som anges i artikel 18.1 a och b i den förordningen.

Föreslagen lydelse

Närings-, trafik- och miljöcentralen och fiskeriområdet är gemensamt personuppgiftsansvariga för de register som avses i 94 § 1 mom. 3 och 6 punkten. Närings-, trafik- och miljöcentralen ansvarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter, allmänna verksamhet och tillgänglighet, uppgifternas integritet samt skydd eller bevaring av uppgifterna. Med avvikelse från det som sägs ovan är det dock fiskeriområdet som ansvarar för den personuppgiftsansvariges skyldigheter, om de personuppgifter som behandlas gäller en av fiskeriområdets uppgifter som fastställs i denna lag.

Varje personuppgiftsansvarig svarar för driften och utvecklingen av det informationssystem som är nödvändigt för förvaltningen av det register som den i enlighet med 94 § ansvarar för. Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet för driften och utvecklingen av närings-, trafik- och miljöcentralernas informationssystem. Livsmedelsverket producerar förvaltningstjänster och andra informationsförvaltningstjänster för de informationssystem som närings-, trafik- och miljöcentralen ansvarar för.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för driften och utvecklingen av informationsresursen samt de informationssystem som behövs för förvaltningen av den samt i enlighet med lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) för styrningen av interoperabiliteten mellan dem.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationsresursen och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679

Gällande lydelse

93 §

Syftet med fiskeriförvaltningens informationssystem

Fiskeriförvaltningens informationssystem används för

- 1) fiskeövervakning och tillsyn över fiskeövervakarna,
- 2) planering och effektivisering av nyttjandet och vården av fiskresurserna,
- 3) uppföljning av fiskevårdsavgifterna,

4) att ta reda på det totala antalet personer som har betalat fiskevårdsavgift,

5) att ta reda på fiskarnas adresser för utskickning av inbetalningskort för fiskevårdsavgift,

6) fördelning av de medel som inlöst i form av fiskevårdsavgifter,

7) myndigheternas informationsverksamhet,

8) fiskerirådgivning,

9) skötseln av andra uppgifter som hänförs till fiske och vård av fiskbestånden, samt

10) myndigheternas planerings-, tillsyns- och utredningsuppdrag, forskning och upprättande av statistik.

Uppgifterna i informationssystemet får lämnas ut för genomförande av lärdomsprov, om utlämnandet kan anses vara behövligt på grundval av en forskningsplan och om det finns en ansvarig ledare eller en grupp som ansvarar för forskningsarbetet. En förutsättning för att uppgifter ska få lämnas ut är dessutom att uppgifter om enskilda personer inte

Föreslagen lydelse

om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och dataskyddslagen (1050/2018) tillämpas på behandlingen av personuppgifter. På behandling av personuppgifter tillämpas dock inte det som anges i artikel 18.1 a och b i den förordningen.

93 §

Syftet med informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna

Informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna används för

1) fiskeövervakning och tillsyn över fiskeövervakarna,

2) planering och effektivisering av nyttjandet och vården av fiskresurserna,

3) uppföljning av fiskevårdsavgifterna *och verifiering av betalningar i en i 92 § avsedd personuppgiftsansvarigs eller myndighets tjänst,*

4) att ta reda på det totala antalet personer som har betalat fiskevårdsavgift,

5) fördelning av de medel som inlöst i form av fiskevårdsavgifter,

6) myndigheternas informationsverksamhet,

7) fiskerirådgivning,

8) skötseln av andra uppgifter som hänförs till fiske och vård av fiskbestånden, samt

9) forskning och upprättande av statistik samt för myndigheternas planerings-, tillsyns- och utredningsuppdrag.

Gällande lydelse

röjs för utomstående och att personuppgifterna förstörs när de inte längre behövs för forskningen eller för att säkerställa riktigheten av forskningsresultaten.

94 §

Informationssystemets struktur och innehåll

Fiskeriförvaltningens informationssystem består av

1) ett register över kommersiella fiskare där det får registreras kommersiella fiskares namn och personbeteckning, företags- eller organisationsnummer samt modersmål, uppgifter om den kommersiella fiskarens hem- eller bosättningsort samt kontaktuppgifter, uppgift om till vilken i 88 § avsedd grupp av kommersiella fiskare fiskaren hör, uppgift om huruvida den kommersiella fiskaren bedriver fiske i inlandsvatten eller i havsområdet, uppgifter om fångstanmälningar samt uppgift om registreringens begynnelse- och sluttidpunkt,

2) ett register över fiskevårdsavgifter där det införs namn och födelsetid för de i Finland stadigvarande bosatta personer för vars räkning fiskevårdsavgift har betalats, beloppet av betald fiskevårdsavgift, tid för betalningen samt tid för vilken fiskevårdsavgift har betalats,

3) ett register över ägarersättningar där de uppgifter som avses i 84 § införs,

4) ett utplanteringsregister där det för varje utplantering av fisk får registreras utplanterarens namn, den art och det bestånd som utplanterats, det utplanterade partiets ursprung, sättfiskarnas storlek, ålder och antal samt plats och tid för utplanteringen,

Föreslagen lydelse

94 §

Strukturen hos och innehållet i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskeresurserna

Informationsresursen består av

1) ett register över kommersiella fiskare *som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in kommersiella fiskares namn och personbeteckning, företags- eller organisationsnummer samt modersmål, uppgifter om den kommersiella fiskarens hem- eller bosättningsort samt kontaktuppgifter, uppgift om till vilken i 88 § avsedd grupp av kommersiella fiskare fiskaren hör, uppgift om huruvida den kommersiella fiskaren bedriver fiske i inlandsvatten eller i havsområdet, uppgifter om fångstanmälningar samt uppgift om registreringens begynnelse- och sluttidpunkt,*

2) ett register över fiskevårdsavgifter *som Forststyrelsen är personuppgiftsansvarig för; i registret förs in namn, adress och födelsetid för de i Finland stadigvarande bosatta personer för vars räkning fiskevårdsavgift har betalats, beloppet av betald fiskevårdsavgift, tid för betalningen samt tid för vilken fiskevårdsavgift har betalats, dessutom kan även andra kontaktuppgifter föras in,*

3) ett register över ägarersättningar *som närings-, trafik- och miljöcentralerna och fiskeriområdena är gemensamt personuppgiftsansvariga för; i registret förs in de uppgifter som avses i 84 §, kontaktuppgifterna för vattenområdets ägare eller kontaktpersoner,*

4) ett utplanteringsregister *som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs för varje utplantering av fisk in kontaktuppgifter till utplanteraren, anmälararen och mottagaren av det utplanterade partiet, den art och det be-*

Gällande lydelse

5) ett register över fiskevårdsskyldigheter och fiskerihushållningsavgifter där det införs uppgifter om planer som avses i 3 kap.15 § i vattenlagen,

6) ett register över fiskeriområden där det införs fiskeriområdenas namn, geografiska omfattning, ansvarspersoner och kontaktuppgifter,

7) ett register över fiskeövervakare där det införs fiskeövervakarnas namn och fotografi samt födelsedatum, personbeteckning, godkännandets giltighetstid, fullmaktsgivaren, verksamhetsområdet och fullmaktens giltighetstid, *samt*

8) ett register över fiskeregleringsåtgärder där det i fråga om fiskebegränsningar som grundar sig på denna lag samt fiskebegränsningar som en myndighet meddelat med stöd av den, införs uppgifter om begränsningens typ och innehåll, begränsningsområdet samt begränsningens varaktighet.

Föreslagen lydelse

stånd som utplanterats, det utplanterade partiets ursprung, sättfiskarnas storlek, ålder och antal samt plats och tid för utplanteringen,

5) ett register över fiskevårdsskyldigheter och fiskerihushållningsavgifter *som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in* uppgifter om planer som avses i 3 kap. 15 § i vattenlagen,

6) ett register över fiskeriområden *som närings-, trafik- och miljöcentralerna och fiskeriområdena är gemensamt personuppgiftsansvariga för; i registret förs in* fiskeriområdets namn, geografiska omfattning, ansvarspersoner, kontaktuppgifter *och uppgifter som behövs för att ordna den stämma som utövar fiskeriområdets beslutanderätt,*

7) ett register över fiskeövervakare *som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i registret förs in* fiskeövervakarnas namn och fotografi samt födelsedatum, personbeteckning, godkännandets giltighetstid, fullmaktsgivaren, verksamhetsområdet och fullmaktens giltighetstid,

8) *en datamängd som hänför sig till fiskereglering och som närings-, trafik- och miljöcentralerna är personuppgiftsansvariga för; i datamängden förs i fråga om fiskebegränsningar som grundar sig på denna lag och fiskebegränsningar som en myndighet meddelat med stöd av den in* uppgifter om begränsningens typ och innehåll, begränsningsområdet och begränsningens varaktighet, *samt*

9) *ett fångstregister för fritidsfiske som Naturresursinstitutet är personuppgiftsansvarigt för; i registret förs på basis av en fångstanmälan enligt 62 a § in fiskarens namn och adressuppgifter eller namnet på den som arrangerat en tillställning inom fisketurismen och arrangörens kontaktuppgifter, uppgifter om den fångade fisken, fångstredskapet, datumet och fångstområdet; Naturresursinstitutet ska bevara de personuppgifter som det fört in i registret åtskilt från övriga uppgifter som bevaras i registret; personuppgifter får behandlas i identifierbar form endast av de personer vid Naturresursinstitutet för vars uppgifter de är nödvändiga; Naturresursinstitutet ska utse dessa personer eller fastställa deras uppgifter.*

Gällande lydelse

I registren får det införas också andra uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppdrag som avses i 93 § samt sådana uppgifter som behövs med avseende på informationssystemets syfte, dock inte personuppgifter.

95 §

Rätt för dem som för fiskeriförvaltningens register att få uppgifter av myndigheter

Registerförarna har trots sekretessbestämmelserna rätt att av de myndigheter som för fiskefartygsregistret, trafik- och transportregistret och Ålands fartygsregister få sådana uppgifter om de i registren inskrivna fiskefartygen och om deras ägare och innehavare som är nödvändiga för skötseln av uppdrag som avses i 93 §.

Uppgifterna får lämnas ut via teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

Föreslagen lydelse

I registren får föras in också andra uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppdrag som avses i 93 § samt sådana uppgifter som behövs med avseende på informationsresursens syfte, dock inte personuppgifter.

Närmare bestämmelser om strukturen hos informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna samt om säkerställandet av registrens och datamängdernas interoperabilitet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

95 §

Rätt för de personuppgiftsansvariga för de register som ingår i informationsresursen att få uppgifter av myndigheter

Personuppgiftsansvariga har trots sekretessbestämmelserna rätt att av de myndigheter som för fiskefartygsregistret, trafik- och transportregistret och Ålands fartygsregister få sådana uppgifter om de i registren inskrivna fiskefartygen och om deras ägare och innehavare som är nödvändiga för skötseln av uppdrag som avses i 93 §.

95 a §

Utlämnande av uppgifter ur informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna

Uppgifter i informationsresursen får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut för obligatorisk kontroll enligt vattenlagen eller miljöskyddslagen (527/2014) eller för lärdomsprov, om utlämnandet av uppgifterna kan anses vara behövligt med stöd av forsknings- eller kontrollplanen och om forskningsarbetet har en ansvarig ledare eller en grupp som ansvarar för det. En förutsättning för att uppgifter ska få lämnas ut är dessutom att uppgifter om enskilda personer inte röjs för utomstående och att personuppgifterna förstörs när de inte längre behövs för forskningen eller för att säkerställa riktigheten av forskningsresultaten.

Gällande lydelse

96 §

Utlämnande av uppgifter till utländska myndigheter och internationella organ

Uppgifter som ingår i fiskeriförvaltningens informationssystem får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen eller i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till Europeiska kommissionen, till Europeiska fiskerikontrollbyrån och till de myndigheter som avses i internationella överenskommelser för fullgörande av de förpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

Registerförarna beslutar var för sig om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet.

12 kap

Föreslagen lydelse

Varje personuppgiftsansvarig som avses i 94 § får trots sekretessbestämmelserna lämna ut nödvändiga uppgifter ur informationsresursen enligt 94 § till jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Forststyrelsen och Livsmedelsverket för forskning, uppföljning och planering av användningen av fiskbestånden och fisket samt för övervakning och framställning av statistik.

Forststyrelsen får i egenskap av personuppgiftsansvarig för registret över fiskevårdsavgifter trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter om betalda fiskevårdsavgifter till Naturresursinstitutet.

De personuppgiftsansvariga beslutar var för sig om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utlämnande av uppgifter ur de register som avses i 94 § 1 mom. 3 och 6 punkten.

96 §

Utlämnande av uppgifter till utländska myndigheter och internationella organ

Uppgifter som ingår i informationsresursen för nyttjande och vård av fiskresurserna får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till myndigheter i medlemsstater i Europeiska unionen eller i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till Europeiska kommissionen, till Europeiska fiskerikontrollbyrån och till de myndigheter som avses i internationella överenskommelser för fullgörande av de förpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

De personuppgiftsansvariga beslutar var för sig om utlämnande av uppgifter när det gäller det egna ansvarsområdet. Jord- och skogsbruksministeriet får i enlighet med 1 mom. lämna ut uppgifter som ministeriet fått av de personuppgiftsansvariga.

12 kap

Gällande lydelse

Tillsyn och övervakning samt påföljder

99 §

Tillsynsmyndigheter och fiskeövervakare

En fiskeövervakare som avses i 1 mom. 5 punkten är dock inte behörig att övervaka efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning om den gemensamma fiskeripolitiken eller av den nationella lagstiftning som genomförs för den.

118 §

Fiskeförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

10) bryter mot det förbud mot första försäljning som föreskrivs i 91 § eller det förbud mot försäljning av fredad fisk som föreskrivs i 55 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.

Föreslagen lydelse

Tillsyn och övervakning samt påföljder

99 §

Tillsynsmyndigheter och fiskeövervakare

En fiskeövervakare som avses i 1 mom. 5 punkten är dock inte behörig att övervaka efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning om den gemensamma fiskeripolitiken för kommersiellt fiske eller av den nationella lagstiftning som genomförs för den.

118 §

Fiskeförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

10) bryter mot den *skyldighet att anmäla fångster som föreskrivs i 90 §*, det förbud mot första försäljning som föreskrivs i 91 § eller det förbud mot försäljning av fredad fisk som föreskrivs i 55 §,

15) *åsidosätter sin anmälningsskyldighet enligt 74 § i fråga om utplanteringar, eller*

16) *vid fritidsfiske fångar lax under en tid då fiske har förbjudits eller överskrider den fångstkot som fastställts för fiskaren i strid med bestämmelserna i Europeiska unionens råds förordning om fastställande av fiskemöjligheterna i Östersjön,*

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.

Den som uppsåtligen försummar att anmäla uppgifter enligt en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 62 a § 3 mom. ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för fiskeförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

